

வாலிப அன்பு தம்பி, தங்கைகளே...

செளக்கமும் நரகமும் உங்கள் கரங்களில்!

அன்புடன்

உங்களைக் குறித்து கவலைப்படும் உங்கள் அங்கள்
சுவி. டாக்டர் எஸ்.தாயப்பன்

நன்கொடை ரூ.5/-

சொர்க்கமும் நரகமும் உங்கள் கரங்களில்! - மே, 2017 - 3,000

பதிப்பாசிரியரின் பிற நூல்கள்

	On Circulation	Rs.
1. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (தமிழ், கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கு, இந்தி, ஒரிசா)	7,00,000	10/-
2. My Cry & Joyful Life (English)	75,000	10/-
3. சித்தர்கள் கண்ட மெய்ப்பொருள்	3,20,000	10/-
4. பாவத்தின் சம்பளம் நரகம் (தமிழ், கன்னடம், ஆங்கிலம்)	1,60,000	10/-
5. இயேசு கிறிஸ்து உங்களோடு பேசுகிறார்	50,000	10/-
6. என் ஊழியக்காரனே!?	20,000	10/-
7. இந்தியாவுக்கு இயேசு தேவை, ஏன்?	40,000	10/-
8. சைவமும் வைணவமும் கிறிஸ்தவமே!	40,000	10/-
9. நீங்களே எனக்கு சாட்சிகள்	20,000	10/-
10. உண்மையான கடவுள் யார்?	25,000	10/-
11. அற்புத சுகமளிக்கும் வைதீஸ்வரர் இயேசு	20,000	10/-
12. இந்தியாவில் ஏன் சுவிசேஷம் முழுமையாகப் பரவவில்லை?	15,000	10/-
13. கத்தோலிக்கர்களின் கனிவான கவனத்திற்கு (பாகம் 1, 2)	15,000	10/-
14. நிறைவேறிய தீர்க்கதரிசனங்கள் (பாகம் 1, 2, 3)	20,000	10/-
15. தானியேலின் தீர்க்கதரிசனம்	3,000	10/-
16. கிறிஸ்துவை எதிர்ப்பதின் விளைவு (தமிழ், கன்னடம்)	10,000	10/-
17. திருக்குறள் கூறும் இரட்சிப்பின் நற்செய்தி - கிறிஸ்டோபார்	15,000	10/-
18. இந்தியா ஒரு கிறிஸ்தவ நாடு - சுந்தர் ஏசுவடியான்	10,000	10/-
19. பாவப்பிரகாரியின் பங்கமில்லா அங்கங்கள் (பாகம் 1)	5,000	10/-
20. பாவப்பிரகாரியின் பங்கமில்லா அங்கங்கள் (பாகம் 2)	5,000	10/-
21. பரலோகம் செல்ல எளிதான வழி	5,000	10/-
22. அரிய வேதம் அறிய வேண்டிய வேதம்	10,000	10/-
23. இந்திய வேதங்களில் இயேசு கிறிஸ்து (பாகம் 1, 2)	10,000	10/-
24. விவிலியமும் விஞ்ஞானமும்	10,000	10/-
25. இந்துக்களின் கேள்வியும் பதிலும் (பாகம் 1, 2)	10,000	10/-
26. ஜெகோவா விட்னனின் உபதேசமும் பைபிளின் பதிலும் கேள்வியும் (பாகம் 1, 2, 3)	5,000	10/-
27. ஜெகோவா சாட்சிக்கு சத்தியத்தை அறிவிப்பது எப்படி (பாகம் 1,2)	5,000	10/-
28. சிலை வணக்கம் சின்னாபின்னப்படுத்தியதே (தமிழ், ஆங்.)	5,000	10/-
29. கிறிஸ்தவர்களை எதிர்ப்பதின் விளைவு (தமிழ், ஆங்கிலம்)	5,000	10/-
30. தெய்வீக சுகம் உண்டா? - எபி சுந்தர்ராஜ்	10,000	10/-
31. கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை - சிஸ்டர் மரியா	10,000	10/-
32. தமசோமா ஜோதிர்கமய	5,000	10/-
33. வேதமா? விஞ்ஞானமா? - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
34. மனிதனே நீ யார்? - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
35. சீரழிய சினிமா பாருங்கள் - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
36. தெய்வத்தை தேடுவோம் வாருங்கள் - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
37. இந்து மதம், இந்திய மதமா? - உறையூர் வளவன்	5,000	10/-
38. ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு ஒரு தெய்வீக அழைப்பு	5,000	10/-
39. கிறிஸ்தவர்களின் பொதுவான 100 சந்தேகங்களுக்குப் பதில்	5,000	10/-
40. கலக்கலான கைப்பிரதிகள் - டாக்டர் உறையூர் வளவன்	5,000	10/-
41. பரலோகம் செல்ல 500 ஸ்தோத்திர பலிகள் - சிஸ்டர் மரியா	3,000	10/-
42. என் கண்கள் கண்டவை - டாக்டர் கிளிப்போர்டு குமார்	3,000	10/-
43. உங்கள் செவிகள் கேட்க - டாக்டர் கிளிப்போர்டு குமார்	3,000	10/-
43. மதமாற்றம் ஒரு பார்வை - M. டேவிட் டேனியல்	3,000	10/-
44. இயேசுவே மெய்யான தேவன் - ருசீலா பீவி (தமிழ், ஆங்கிலம்)	3,000	10/-
45. சவாலை சமாளிப்பது எப்படி? - செலின் சாமுவேல் பால்ராஜ்	3,000	10/-
46. ஒரே வழி இயேசுவின் உன்னதப் படைப்புகள் - Rev. ஜேக்கப் மனோகரன்	3,000	10/-
47. சொர்க்கம் சொந்தமாகும் - டாக்டர் ஆனந்த ஜோஷி		10/-
48. யார் இந்த மனிதர் இயேசு?		10/-

49. இராம ஜென்ம பூமி - டாக்டர் உறையூர் வளவன் (தமிழ்,ஆங்.)	5,000	5/-
50. மதமாற்றமல்ல, மனமாற்றமே தேவை - R. ஸ்டான்லி	5,000	5/-
51. மனமாற்றத்தை பெருக்குவது எப்படி? - R. ஸ்டான்லி	5,000	5/-
52. வாழ்க்கையைவளப்படுத்தும் வார்த்தைகள்	5,000	5/-
53. நாலு வேதங்களின் நாயகர் இயேசு	5,000	5/-
54. ஓர் அவசர அறைகூவல்	5,000	5/-
55. கல்வாரி ஜெபக் குழுவும் இராணுவ சகோதரர்களும் (தமிழ், கன்னடம்)	5,000	5/-
56. திரித்துவம் - பாஸ்டர் சாலமோன் ராஜா	5,000	5/-
57. இஸ்லாமியர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதில் - சாலமோன் ராஜா	5,000	5/-
58. இந்திய ஊழிய உயர்வுக்கு ஒரு புதிய பார்வை	5,000	5/-
59. ஆனந்த புதுவாழ்வு கண்டேன்	35,000	5/-
60. திரும்பிப் பார்க்கிறேன் - டாக்டர் புஷ்பராஜ்	3,000	5/-
61. ஒரு சரஸ்வதியின் கதை - டாக்டர் உறையூர் வளவன்	3,000	5/-
62. திருமறை தரிசனங்கள் - டாக்டர் உறையூர் வளவன்	3,000	5/-
63. திருமறை துணுக்குகள் - டாக்டர் உறையூர் வளவன்	3,000	5/-
64. கள்ள உபதேசம் உருவாகக் காரணம் - திருப்பூர் சாலமோன்	3,000	5/-
65. இந்தியாவில் சாதனை படைத்த யூதர்கள்	3,000	5/-
66. இஸ்ரேல் பாலஸ்தீன பிரச்சனைகள்	3,000	5/-
67. இஸ்ரேல் ஒரு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தேசம்	3,000	5/-
68. பாவம் பலவிதம் - Rev. ராபர்ட் டேனியல்	3,000	5/-
69. யெகோவா தேவன் - Rev. ராபர்ட் டேனியல்	3,000	5/-
70. இப்படி செய்தால் நீங்கள் பாக்கியவான்கள் - Rev. ராபர்ட் டேனியல்	3,000	5/-
71. 666 ப்யோசிப் எச்சரிக்கை! - சிஸ்டர் மரியா	6,000	5/-
72. இல்லவே இல்லாத இந்து மதம் - பீட்டர் அலெக்சாண்டர்	3,000	5/-
73. கர்வாப்சி - பீட்டர் அலெக்சாண்டர் (தமிழ், ஆங்கிலம்)	3,000	5/-
74. மந்தை பெருக மகத்தான மாற்றங்கள்	5,000	5/-
75. உயிர் கொடுத்து உயர்த்தும் உன்னத தேவன்		5/-
76. மதமாற்ற தடைசட்டம் - பீட்டர் அலெக்சாண்டர்		5/-
77. சிலுவையில் சிந்திய 7 சிவப்பு முத்துக்கள் - உறையூர் வளவன்		5/-
78. வேத இரகசியங்கள்		5/-
79. இது உங்கள் உயிர் காக்கும் முயற்சி - சாந்திதேவி	10,000	2.50
80. மோட்ச வாழ்வுக்கு வழி என்ன - சாந்திதேவி	5,000	2.50
81. இன்றைய பெற்றோரின் பாவம் நாளை பிள்ளைகளுக்குச் சாபம் - செலின் சாமுவேல்	3,000	2.50
82. திருமறையும் ஜாதிகளும் - டாக்டர் உறையூர் வளவன்	3,000	2.50
83. எப்படி ஜெபிக்கலாம்? - டாக்டர் கிளிஃபோர்டு குமார்	3,000	2.50
84. ஞானஸ்நானமும், பரிசுத்தவ ஆவியும் அபிஷேகமும் - Rev. ராபர்ட் டேனியல்	3,000	2.50
85. உன் தேவனை சந்திக்க நீ ஆயத்தமா? - R. ஸ்டான்லி (தமிழ், ஆங்கிலம், இந்தி, கன்னடம்)		2.50
86. ஸ்ரீராமஜெயம்		2.50
87. மருத்துவத்தை வென்ற சாட்சிகள் - பால்ராஜ்துரை		2.50
88. இந்துமத சித்தாந்தங்களும் திருமறையும் - உறையூர் வளவன்		2.50
89. மனித நேயம் காக்கும் கிறிஸ்தவம்		2.50
90. ஈடு இணையில்லாத ஈவு - உறையூர் வளவன்		2.50
91. இயேசு இணையற்றவரா? - ஆர்.ஸ்டான்லி		2.50
92. இரண்டு கேள்விகள் - Dr. சாம் ஏசுதாஸ்	3,000	2.50
93. DVD ஆனந்த புதுவாழ்வு (Telefilm)		100
94. DVD அமாவாசை (Telefilm)		100
95. VCD என் அழகையும் ஆனந்த புதுவாழ்வும் (தமிழ், கன்னடம், விறந்தி, மலையாளம்)	6,50,000	10/-
96. VCD எழுந்தது காட்டுவோம் (தமிழ்)	20,000	10/-
97. VCD முகதிகு வழி கிறிஸ்தவமே (தமிழ்)	15,000	10/-
98. VCD கதாகாலட்சேபம் (தமிழ்)	20,000	10/-
99. VCD தேசம் சந்திக்கப்படணுமே கர்த்தாவே (தமிழ்)	10,000	10/-

இந்த நூல் மற்றும் விசிடி கிடைக்கும் முகவரி

எஸ்.தாயப்பன்

12, ஜி.டி.நாயுடு தெரு, பாலாஜி அவென்யூ -1,

சேலையூர் பேபாஸ்ட், சென்னை - 600 073.

தொலைபேசி: 044-22234256. மின்னஞ்சல்: sakthiprabha@yahoo.com

நூலை அனுப்ப சில விதிகள்:

ஒவ்வொரு நூலுக்கும், விசிடிக்கும் நன்கொடை ரூ.10/- + தபால் செலவு ரூ.1. M.O., D.D. அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம். உங்கள் முகவரியை M.O பாரத்தின் அடியில் உள்ள தகவல் பகுதியில் வெளிவாக, பின்கோடு நம்பருடன் எழுதி அனுப்பங்கள். உங்கள் தொலைபேசி, செல்போன் எண்களை கண்டிப்பாக எழுதவும். செக் பெற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. MO, DD பெற்றுக் கொண்ட பிறகே நூல்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும். விசிடி அனுப்ப தபால் செலவு மட்டும்: கொரியரில் புதிவு பாச்சலில் அனுப்ப (தமிழ்நாட்டிற்குள்) 1 முதல் 15 விசிடி வரை அனுப்ப ரூ.50/-, 16 முதல் 25 விசிடி அனுப்ப ரூ.60/-

100 விசிடிக்கு மேல் மற்றும் அதிக புத்தகம் வேண்டுமானால், அவைகள் கே.பி.என். பாச்சல் சர்வீஸ் மூலம் வெளியூர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

வங்கியில் பணம் கட்டி புத்தகம் பெற...

கீழ்க்கண்ட வங்கிக் கணக்கில் பணம் செலுத்தி விட்டு எங்களுக்கு தகவல் அளித்தால், நீங்கள் வேண்டும் புத்தகங்கள் / CD அனுப்பி வைக்கப்படும். வங்கிக் கணக்கு விபரம்:

எஸ்.தாயப்பன் (S. THAYAPPAN)

சிட்டி யூனியன் பேங்க், சிட்லபாக்கம், சென்னை - 600 064

A/c எண்: 295001001980044. IFS Code: CIUB 0000295

பிறகு கண்டிப்பாக தகவல் அளிக்க வேண்டிய தொலைபேசி எண்:

T. கார்த்திகேயன், 8680859894, 044 - 2223 4526, 044 - 4355 2899

ஒரு வேண்டுகோள்

இந்தப் புத்தகங்கள், சீட்களால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உலகம் முழுக்க இரட்சிக்கப்படுகின்றனர். வியாபார, லாப நோக்கமின்றி மிக மிகக் குறைந்த நன்கொடையில் இவைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதுவரை இவைகளை பிரசுரிக்க யாரிடமும் உதவி கேட்டதில்லை. புதிய புத்தகங்கள், மறுபதிப்பிற்கு உதவ தேவனால் ஏவப்பட்டால் மேற்கண்ட வங்கியில் நன்கொடை, காணிக்கை செலுத்தலாம். ஊழியத்திற்கென்று, தேவராஜ்யம் கட்டப்படுவதற்காக கொடுப்பதை கர்த்தர் அபரிமிதமாக ஆசீர்வதித்து பன்மடங்காகத் திருப்பித் தருவார். பணம் செலுத்திய பிறகு தகவல் அளிக்கவும். நன்றி.

- சவி. Dr. எஸ்.தாயப்பன்

நானை நமது அல்ல

பிரகாஷ் மருத்துவக் கல்லூரியில் நான்காம் ஆண்டு படித்துக் கொண்டு இருக்கும் ஒரு மாணவன். தன் சொந்த ஊரில் மெடிக்கல் காலேஜ் இல்லாததால் அவன் திருச்சியில் உள்ள ஒரு ஹாஸ்டலில் தங்கி டாக்டருக்கு படித்துக் கொண்டு இருந்தான். ஹாஸ்டல் ஃபீஸ், சாப்பாட்டு செலவு, படிப்பு செலவு எல்லாவற்றையும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அவன் அப்பா சந்தித்து வந்தார் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். அவர்கள் ஒரு சாதாரண நடுத்தர வாக்கத்து குடும்பம்தான். எப்படியாவது மகனை டாக்டராக்கி பார்க்க வேண்டும் என்று அவருக்கு தீராத ஆசை. அதனால் படாத பாடுபட்டு, இருக்கும் ஒரு சில சொத்துக்களையும் விற்று, கடன் கிடன் வாங்கி எப்படியோ மாதா மாதம் பணம் அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார். மகன் நல்லபடியாக படித்து முடித்து, டாக்டராக, கை நிறைய சம்பாதித்து கடன்களை எல்லாம் அடைத்து விடுவான், தன்னையும் அவனுக்குப் பின் பிறந்த இரண்டு தங்கைகளையும் அவன் கரை சேர்த்து விடுவான் என்று கனவு கண்டு கொண்டு, எல்லா கஷ்டத்தையும் முழுக் குடும்பமும் சகித்து வந்தது.

அவன் ஒரு கிறிஸ்தவ குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன்தான். ஆனாலும் கிறிஸ்தவருக்குள் இன்னும் அவன் பலப்படவில்லை. ஏதோ சண்டே அன்னிக்கு சர்ச்சுக்கு போவான், பிரசங்கத்தைக் கேட்பான். அது அவன் உள்ளத்தில் எந்த ஒரு தாக்கத்தையும், மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தாது. அப்பா, அம்மாவுக்காக அவன் சர்ச்சுக்கு போய்க் கொண்டு இருந்தான். பெரிய பாவம், தப்பு எதுவும் இதுவரை அவன் செய்து விடவில்லை தான். அப்பப்போ, ஃபிரண்ட்ஸ்களோட சேர்ந்து ஒரு சில சினிமா பாட்ப்பது, பொண்ணுங்களை கலாட்டா, கிண்டல், கேலி பன்றது, சைட் அடிக்கிறது, சின்ன சின்ன பொய், சில கோபதாபங்கள், எரிச்சல், வம்பு, வீம்பு, வைராக்கியம் இதெல்லாம் இருந்தன. இதெல்லாம் அவனுக்கு ஒரு பாவம், தப்பு என்றோ, இவைகள் தேவனுக்கு பிடிக்காது என்றெல்லாம் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு முக்கால்வாசி கிறிஸ்தவர்கள் அப்படித்தானே

இருக்கிறார்கள்! ஹாஸ்டலில் அவன் கூட சேகர் என்கிற ஓர் பையனும் தங்கி டாக்டருக்கு படித்து வந்தான். அவனுடன் பிரகாசுக்கு பழக்கம் ஏற்பட்டு இருவரும் ஒன்றாக ஞாயிறு அன்று சர்ச்சுக்கு போவார்கள்.

சனிக்கிழமை இரவு நான்சி போன் செய்தாள். நான்சி ஒரு பணக்காரப் பெண். அவளோட அப்பா ஒரு பெரிய ரியல் எஸ்டேட் ஒனர். கார்ல்தான் தினமும் காலேஜுக்கு வருவாள். டிப் டாப்பா பாக்குறதுக்கு சும்மா நச்சன்னு இருப்பாள். அவ காலேஜுக்கு வற்றே பொழுது போக்குறதுக்கும், ஒரு டிகிரியை தன் பேருக்கு பின்னாடி போட்டுக்கறதுக்காகவம்தான். அல்ட்ரா மாடர்ன் கேர்ள். விதவிதமா டிரஸ் பண்ணிக்கிட்டு வருவாள். எல்லாரும் அவளைப் பார்க்கணும். பாராட்டணும்னு நினைக்கிறவள். அவளுக்கு பிரகாஷை எப்படியோ பிடித்து விட்டது. இருவரும் ஒன்றாக பழகினார்கள். 'நானைக்கு ஒரு புதுப் படம் ரிலீஸ் ஆகுது. ரொம்ப கஷ்டப்பட்டு இரண்டு டிக்கெட் மார்னிங் ஷோவுக்கு வாங்கி இருக்கேன். கண்டிப்பாக நீ வந்துடு' என்றாள்.

ஞாயிறு சர்ச்சுக்கு போகணும். நான்சி சினிமாவுக்கு கூப்பிடுகிறாள். 'நான்சி, நான் சர்ச்சுக்குப் போகணும். இன்னொரு நாள் சினிமாவுக்குப் போகலாமே' என்றான். 'நான் எவ்வளவு சிரமப்பட்டு 4 மடங்கு காசு கொடுத்து டிக்கெட் வாங்கி இருக்கேன். நீ வரலைன்னா எப்படி? கண்டிப்பாக வரணும். சர்ச் என்ன ஓடியா போய் விடப்போகுது? இந்த வாரம் இல்லேன்னா அடுத்த வாரம் போயிக்கிடுறது. நீ வரலேனா, அப்புறம் நான் உன் மூஞ்சி யிலேயே முழிக்க மாட்டேன் ஆமா' என்றாள். அவ கோபப்படுகிற சமயத்திலேயும் அவள் முகம் அழகாகவே இருக்கும்.

சர்ச்சுக்கு இந்த வாரம் ஒரு முக்கியமான வரம் பெற்ற ஊழியக்காரர் வர்றார். அபிஷேகம் இல்லாதவங்களுக்கெல்லாம் கண்டிப்பாக அபிஷேகம் கிடைக்கும். எல்லாரும் ஆயத்த ஜெபத்தோட வாங்கன்னு போன வாரம் பாஸ்டர் சொன்னார். சேகரும் சொன்னான். 'பரலோகம் செல்ல ஞானஸ்நானமும், அபிஷேகமும் அவசியம்'னு சொன்னார். இந்த வாரம் அபிஷேகம் பெற்றுக் கொண்டு அடுத்த வாரம் ஞானஸ்நானம் எடுத்திடலாமனு

நெனச்சிக்கிட்டு இருந்தான். இங்கே நான்சி சினிமாவுக்கு கூப்பிட்டுட்டா. என்ன பண்றது? அபிஷேகமா? இல்ல சினிமாவா? அதுவும் நான்சியோட சினிமா! சினிமான்னா வெறும் சினிமா மட்டுமா? திரையில் சினிமா ஓடும். இங்கே ஷூட்டிங் இல்லாத சினிமா! காதல் காட்சிகள்! நினைக்கும் போதே உடம்பெல்லாம் புல்லரித்தது. கடைசியில் நான்சியின் கட்டளைதான் வென்றது.

நீட்டா டிரஸ் செய்து கொண்டு சினிமாவுக்கு கிளம்பும் போது, சேகர் வந்துட்டான். ‘என்ன பிரகாஷ்! சர்ச்சக்குப் போக ரெடி ஆகிட்டியா? வெரி குட். இன்னிக்கு நமக்கு எல்லோருக்கும் அபிஷேகம் கிடைக்கப் போகுது. வா போகலாம்’னு கிளம்பினான். ‘‘சேகர்! சாரி. இன்னிக்கு நான் சர்ச்சக்கு வரலை. நான்சி என்னை கம்பெல் பண்ணி சினிமாவுக்கு கூப்பிடுறா. என்னால தட்டிக் கழிக்க முடியலை. நீ மட்டும் இன்னிக்கு சர்ச்சக்குப் போயிட்டு வா’ என்றான். சேகர் எவ்வளவு சொல்லியும் பிரகாஷ் கேக்கல. ‘சாரி சேகர்! நீ என்னை என்னோட ரூட்ல விட்டுடு. கம்பெல் பண்ணாதே. பரலோகம் போக அபிஷேகமும் ஞானஸ்நானமும் அவசியம்தான். ஆனா இப்போ பரலோகத்துக்கு என்ன அவசரம்? ஒரு வாரம், ரெண்டு வாரம் தள்ளிப் போட்டா பரலோகம் என்ன பறந்தா போயிடும்?’ என்று சற்று கடுப்பாகவே சொன்னவுடன் சேகர் மறு பேச்சுப் பேசாமல் சர்ச்சக்கு கிளம்பி விட்டான்.

பிரகாஷ் மீண்டுமாய் ஒரு முறை சட்டையில் பெர்பியும் அடித்துக் கொண்டு டூவீலரை ஸ்டார்ட் செய்து நான்சியை காண ஆவலோடு, ஆசையோடு, எதிர்பார்ப்புகளோடு போன தடவை சினிமா பார்க்கும் போது நடந்த கிளுகிளுப்பை எல்லாம் நினைத்தவாறு டூவீலரை வேகமாக ஓட்டினான். நான்சியின் நினைவில் மிதந்து வந்த பிரகாஷுக்கு எதிரே எமனாக வந்த லாரி அவன் கண்ணுக்கு தெரியவில்லை. கண் இமைக்கும் நேரத்தில் ஆக்ஸிடெண்ட் ஆயிற்று. முழு வேகத்தோடே லாரி டூவீலர் மீது மோத, அடுத்த வினாடி லாரி சக்கரத்தின் அடியில் பிரகாசும் அவன் டூவீலரும். எல்லாம் இமைப் பொழுதில் நடந்து விட்டது.

பிரகாசின் தலையின் மீது சக்கரம் ஏறி முகமே அடையாளம் தெரியாத அளவு நகங்கி அந்த இடத்திலேயே அவன் உயிர்

பிரிந்தது. பரலோகம் என்ன பறந்தா போயிடும் என்றான். ஆனால் அவன் உயிர் அவனை விட்டு பறந்து போய்விட்டது. 'மனித வாழ்க்கை புல்லுக்கு ஒப்பாக இருக்கிறதே. கொஞ்ச காலம் தோன்றி பின்பு தோன்றாமற் போகிற புகையைப் போல இருக்கிறது.' 'மரணத்தைக் காணாமல் இருப்பான் யார்? அவன் பூவைப் போல பூத்து அறுப்புண்டு போகிறான்' என்று வேதம் கூறுகிறதே. போச்சு! எல்லாமே போச்சு! பிரகாஷின் கனவுகள், முயற்சிகள், அவனது பெற்றோரின் லட்சியங்கள், எதிர்பார்ப்புகள் எல்லாமே கானல் நீராகி விட்டது.

எனக்கு அருமையான சகோதர சகோதரிகளே! கிறிஸ்துவுக்குள் வருவதைஇன்று, நாளை, அடுத்த வாரம் என்று அதன் முக்கியத்துவம், அவசரம் தெரியாமல் தள்ளிப் போட்டு உங்கள் வாழ்க்கையை, உழைப்பை, உலகப் பிரகாரமான ஆசை, இச்சைகளோடு வாழ்ந்து உங்கள் சுகபோக வாழ்வை முடிக்கப் போகிறீர்களா? இல்லை இம்மையிலும் மறுமையிலும் உங்களைத் தாங்கி வழி நடத்தி இரட்சிப்பை, முக்தியை அருளும் இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றி பிடித்துக் கொள்ளப் போகிறீர்களா? வாழ்வா? சாவா?, சொர்க்கமா? நரகமா?, நித்ய ஆனந்தமா? நித்ய ஆக்கினையா?, எது வேண்டும்? இன்றே இப்போதே முடிவு செய்யுங்கள். நாளைக்கு என்று தள்ளிப் போடாதீர்கள். நாளை நமது அல்ல!

‘டேக் இட ஈஸ் பால்சு’

காலேஜ் புரொபசர் அன்று ஷேக்ஸ்பியர் பற்றி சொல்லி கொடுத்து கொண்டு இருந்தார். எல்லோரும் மெய்மறந்து கேட்டுக் கொண்டு இருந்தோம். தற்செயலாக கிளாஸில் நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். ராதா என்னையே பார்த்துக் கொண்டு இருந்தாள். நான் பார்த்ததை அவள் பார்த்தவுடன் தலையை கீழே குனிந்து கொண்டாள். மறுநாளும் நான் திரும்பிப் பார்க்கும் போது என்னையே பார்த்துக் கொண்டு இருப்பது தெரிந்தது. முதல் நாள் அவள் பார்த்ததை நான் பெரிதாய் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அடுத்த நாளும் என்னை அவள் தொடர்ந்து பார்ப்பதை என்னால் அப்படி சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

என்னையும் அறியாமல் என் மனதில் ஒரு குறுகுறுப்பு. ஒரு சலசலப்பு. நம்மைத்தான் பார்க்கிறாளா என்று உறுதி செய்து கொள்ள உள்ளத்தில் ஒரு துடிதுடிப்பு. படபடப்பு. நம்மைத்தான் பார்க்கிறாள் என்று கன்பரம் ஆனவுடன் நெஞ்சில் ஒரு ஆயிரம் ரோஜாக்கள் மலர்ந்தது போல் ஒரு சிலிர்ப்பு, சுகந்த மணம். நானும் என்னை அடக்க முடியாமல் அடிக்கடி திரும்பிப் பார்க்க, முதலில் அவளிடமிருந்து ஒரு புன்னகை, முகத்தில் ஒரு பிரகாசம், கண்களில் ஒரு ஒளி. கன்னத்தில் ஒரு சிகப்பு, வெட்கம். என் உள்ளத்தில் ஒரு நடுக்கம். பார்ப்பதற்கு லட்சணமாகவே இருப்பாள். எங்கள் அறிமுகம் நட்பாக, காதலாக மலர்ந்தது. இரவு பகலாக கை கோர்த்து பீச், மார்க்கெட், சினிமா, டிராமா, கச்சேரி என்று அலைந்தோம். பல நாட்கள் காலேஜ் 'கட்'. என்னுடைய டேர்ம் டேஸ் குறைந்தது. +2வில் ஸ்டேட் பர்ஸ்ட்டாக வந்தேன். காலேஜில் இரண்டு வருஷமும் நான்தான் பர்ஸ்ட் ரேங்க். நல்ல மார்க்குகளுடன் எந்த அரியர்ஸும் இல்லாமல் பாஸ் செய்திருந்தேன். எப்படியாவது ஐஏஎஸ் பரீட்சை எழுதி கலெக்டர் ஆக வேண்டும் என்பது என் பெற்றோரின் கனவு, லட்சியம். அதற்காகவே அவர்களுடைய அத்தியாவசியத் தேவைகளைக் கூட குறைத்துக் கொண்டு எனக்கு காலேஜ் ஃபீஸ், ஹாஸ்டல் பீஸ், கைச் செலவுக்குப் பணம் என்று அனுப்பிக் கொண்டு இருந்தார்கள். +2வில் ஸ்டேட் பர்ஸ்ட், காலேஜிலேயும் நல்ல மார்க் வாங்குகிறேன் என்று என் அப்பா, அம்மா, சொந்த பந்தம் எல்லாருக்கும் ரொம்ப பெருமை. அதை வெளிப்படையாக சொல்லியும் என்னை உற்சாகப்படுத்துவார்கள்.

ஆனால் எப்போ நான் இந்த பாழாய்ப் போன காதலில் விழுந்தேனோ, என் கவனம், அக்கறை எல்லாம் படிப்பில் குறைந்தது. கிளாஸில் என் கான்சன்ட்ரேஷன் குறைந்தது. ரூமில் புகைத் தொடுவதே இல்லை. காலேஜுக்கும் ஒழுங்காகப் போவதில்லை. பல பரீட்சைகளையும் மிஸ் பண்ணினேன். என் நினைவெல்லாம் ராதா.. ராதா..! அவள் கேட்டதெல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்தேன். என்னை அவள் மிகச் சரியாக பயன்படுத்திக் கொண்டாள். என்னுடைய கப்பாசிட்டுக்கு அதிகமாகவே அவளுக்காக செலவழித்தேன். அதற்காகவே பல பொய்களை சொல்லி வீட்டில் அடிக்கடி பணம் கேட்டேன்.

எல்லா செமஸ்ட்டர்களிலேயும் எனக்கு அரியர்ஸ். ஹும் என்ன படிப்பு.. போரடிக்குது... இந்த வாலிப வயசில ஜாலியா இருக்கிறதை விட்டுட்டு படிப்பு படிப்புன்னு சாகுறதா? படிச்சவன் என்னத்தை சாதிச்சுட்டான்? இந்த வயசுல என்ஜாய் பண்ணாம வேற எப்ப என்ஜாய் பண்ணதாம்? பைபிள் படிக்கிறது இல்லை, சர்ச்சுக்குப் போறது இல்லை. காலேஜுக்கும் ஒழுங்காகப் போறது இல்லை. நானும் ஃபெயில், ராதாவும் ஃபெயில்.

ஒரு முறை என்னை தேடிக் கொண்டு என் அப்பா ஹாஸ்டலுக்கு வந்தார். நான் அங்கே இல்லை. நான் காலேஜுக்கு வந்தே பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டன என்று இங்கே உள்ளவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதோடு எனக்கும் ராதாவுக்கும் உள்ள காதலைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என் அப்பா அப்படியே மனம் உடைந்து விட்டார். தலையில் பெரிய இடியே விழுந்தது போல இருந்தது. தள்ளாடியபடியே வீட்டிற்குப் போகும் வழியிலேயே படபடவென்று நெஞ்சு வலி தாங்காமல் அப்படியே கீழே விழுந்து விட்டார். அங்கிருந்தவர் இவரை ஒரு ஆட்டோவில் ஏற்றி விட்டனர். மிக மெதுவாக மெதுவாக வீட்டிற்கு வந்தார். அவரின் வாடிய முகத்தையும் செயலையும் கண்டு அவரின் மனைவி அப்படியே ஆடிப் போய் 'என்ன ஆச்சு?' என்றார்கள்.

திக்கித் திணறி பையனைப் பற்றிய விஷயத்தை மனைவியிடம் தெரிவித்தார் சுந்தரின் அப்பா. அதற்குள் நெஞ்சு வலி அதிகமாகி, ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு செல்லும் வழியிலேயே அவர் உயிர் பிரிந்தது. மகனைப் பற்றிய கனவுகள் எல்லாம் உடைந்து சிதறியவுடன், ஏற்கனவே ஹார்ட் பேஷண்ட்டா இருந்த அவருக்கு, அதுவே எமனாக வந்து முடிந்தது. மகன் இப்படி ஏமாற்றி விட்டதையும், தன் கணவர் உயிர் விட்டதையும் தாங்க முடியாமல் அந்த அதிர்ச்சியிலேயே அந்த அன்னையின் உயிரும் பிரிந்தது. ஹாஸ்டலுக்கு உடனே விஷயத்தை தெரிவிக்க ஆள் அனுப்பினார்கள். சுந்தர் ஹாஸ்டலில் இல்லை.

ராதாவோடு இரண்டு நாட்கள் கொடைக்கானல் போய்விட்டு திரும்பி வந்தவுடன் விஷயம் கேள்விப்பட்டு ஊருக்கு ஓடி வந்தான்.

ஒரு நாள் காத்திருந்து விட்டு சுந்தர் வரவில்லை என்ற நிலையில் மறுநாள் இறந்தவர்களை கிராமத்து ஜனங்களே அடக்கம் பண்ணி விட்டார்கள். கடைசியில் பெற்ற தாய் தகப்பனுக்கு ஒரு மகனாக செய்ய வேண்டிய அந்த இறுதிச் சடங்கைக் கூட அவனால் செய்ய முடியவில்லை. அவர்களின் முகத்தையும் கூட ஒரு தடவை பார்க்க முடியாத ஒரு பாவியாகி விட்டோமே என்று அவன் மனச்சாட்சி அவனை உலுக்கி எடுத்தது.

தாங்க முடியாத துயரத்தையும் சுமந்து கொண்டு மீண்டும் ஹாஸ்டலுக்கு வந்தான். கடந்த கால வாழ்வை ஒரு விசை எண்ணிப் பார்த்தான். ஸ்டேட் பர்ஸ்ட் வந்தவன், காதல் வலையில் விழுந்து படிப்பு போய், காலேஜுக்கும் ரெகுலராக போகாமல், தன் எதிர்காலத்தையே சிதைத்து விட்டான். பெற்று வளர்த்த தாய் தகப்பனையும் இழந்து விட்டான். எவ்வளவு பெரிய நம்பிக்கைத் துரோகம் அது. சுந்தரால் அவன் செய்த கொடூரமான பாவத்தை அவன் மனச்சாட்சியே அவனை மன்னிக்கவில்லை. நொந்து போய் நடைப் பிணமாக ஆகிவிட்டான்.

தான் உயிருக்கு உயிராய் நேசித்த ராதாவிடமிருந்தாவது ஆறுதல் கிடைக்கும் என்று எண்ணினான். ஆனால் விதி அங்கும் விளையாடியது. இவர்கள் காதல் விவகாரம் அவளோட அப்பா, அம்மா, குடும்பத்தாருக்கு தெரிந்து உடனடியாக அவள் படிப்பை நிறுத்தி, திருமணத்திற்கு ஏற்பாடுகள் செய்து விட்டனர். ராதா ஆரம்பத்திருந்தே இந்த காதலை அவள் அவ்வளவு சீரியசாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அது அவளுக்கு ஒரு பொழுது போக்கு. அதுவும் என்ஜாயிங் பொழுதுபோக்கு. அது தவிர அவள் சொகுசா வாழ்ந்துக்கு வேண்டிய எல்லா பொருட்களையும், காஸ்மெடிக்ஸ், டிரஸ், ஐஸ்கிரீம், சினிமா, ஜாலியா ஊர் சுற்றல் என எல்லாம் சுந்தர் மூலமாக கிடைத்தது! அது ஒரு இனிய கனவு. 'Life is to enjoy. We cannot get our life once more. Better to enjoy every minutie of it' என்ற கொள்கை உடையவள். இப்போ திருமணம் ஏற்பாடாகிறது. அதையும் என்ஜாய் பண்ணுவோம் என்று வாழ்க்கையை ரொம்ப ஈஸியாக எடுத்துக் கொண்டு விட்டாள். செல்போனை அவர்கள் வீட்டில் பிடுங்கி வைத்துக் கொண்டார்கள். விஷயம் கேள்விப்பட்டு

எப்படியோ ரொம்ப கஷ்டப்பட்டு பல நாட்கள் கழித்து ராதாவை அவள் தோழி ஒருத்தியின் போனின் மூலமாக தொடர்பு கொண்டாள்.

ராதா அவள் தோழியிடம் சொன்னாளாம். 'Ask him to take it easy' வாழ்க்கையை ரொம்ப சீரியஸாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். 'டேக் இட் ஈஸி' பாலிஸிதான் பெஸ்ட். லைஃப்ல எல்லாத்தையும் அப்படியே வற்ற விதமா நாம் எடுத்துக்கிடணும். ரொம்ப ஹை எதிர்பார்ப்புகள் எல்லாம் வேண்டாம் என்று சொல்லு. அப்படியெல்லாம் இருந்தால் பின்னாடி ரொம்ப ஏமாற்றம், கவலை, சோர்வு எல்லாமும் வரத்தான் செய்யும் என்றாளாம். அவளுக்கு அது ஈஸி. ஆனா சுந்தருக்கு? He lost everything. எல்லாவற்றையும் இழந்திட்டான். அவன் அப்பா அம்மாவோட கனவுகள், லட்சியங்கள், எல்லாம் மண்ணாய் போனது மாத்திரமல்ல, கடைசியில் அவர்களையும் இழந்துட்டான்.

'டேக் இட் ஈஸி' பாலிசி அவனை மிகவும் அதிகமாக கடுமையாகவே, கொடுமையாகவே பாதித்து விட்டது. அவன் படிப்பும் போச்சு. இப்போ மனநிலை பாதிக்கப்பட்டு பைத்தியமாக சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறான்.

ஜாக்கிரதையாக இருங்கள் இளைஞர்களே! வாலிப வயதில் காதல் வலையில் சிக்கி சீரழிந்து போகாதீர்கள்! 'பாவம் நம்மை சுற்றி நெருங்கி நிற்கிறது' என சத்திய வேதம் கூறுகிறது. 'வாலிபனே, உன் நெஞ்சின் வழிகளிலும், உன் கண்ணின் காட்சிகளிலும் நட (ந்தாயானால்), இவைகள் எல்லாவற்றின் நிமித்தமும் உன்னை நியாயத்திலே கொண்டு வந்து நிறுத்துவார்' - பிரசங்கி 11:9

இன்னும் எவ்வளவு காலம்?

இளம் வயதிலேயே கணவனை இழந்த அந்த தாய் தன் மகள் கிரேஸியை மிக அதிகமாக நேசித்தாள். நம்முடைய வாழ்க்கை தான் பட்ட மரமாகி விட்டது. நம் மகளுடைய வாழ்க்கையாவது பூத்து குலுங்கி, மலர்ந்து மணம் வீசி ஒரு பெரிய விருட்சமாக ஆகட்டும் என்று ஓடி ஓடி உழைத்தாள். அந்த தாய் செய்யாத வேலைகள் இல்லை. பல வீடுகளில் பத்துப் பாத்திரம் தேய்த்தாள்.

துணிமணிகள் துவைத்தாள். வீட்டைப் பெருக்கினாள். எடுபிடி வேலைகள் செய்தாள். எப்படியாவது தன் பெண்ணை நன்கு படிக்க வைத்து நல்லதொரு வேலைக்கு அனுப்பி, நல்லவன் ஒருவன் கையில் பிடித்துக் கொடுத்து விட்டால், தன் கடமை தீர்ந்தது. அவளின் மகிழ்ச்சியைப் பார்த்து நாம் சந்தோஷமாக இருந்து கடைசி மூச்சை விடலாம் என அந்த ஏழைத் தாய் ஓடி ஓடி உழைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

கிரேஸி சற்று மாநிறமானாலும், பார்ப்பதற்கு நல்ல லட்சணமாக மூக்கும் முழியுமாக அழகாக இருப்பாள். அப்பா இல்லாத குறை தெரியாதபடி அம்மா உழைத்து எந்த கஷ்டமும் தெரியாமல் மகளை வளர்த்து வந்தாள். அதுனால் எந்த கவலையும் இல்லாமல் ஒரு சிட்டுக் குருவியைப் போல கிரேஸி சுற்றித் திரிந்தாள். ஃபிரண்ட்ஸ்களோடு அரட்டை, சினிமா, ஊர் சுற்றல், ஹோட்டல், பார்க் என்று அலைந்து கொண்டிருந்தாள். அம்மா எப்போதாவது கேட்டால் ஸ்பெஷல் கிளாஸ், ஃபிரண்ட்ஸ் வீட்டில் குரூப் ஸ்டடி என்று சொல்லி சமாளித்து விடுவாள். அழுது புலம்பி, அடம் பிடித்து ஒரு சுமார்ட் போன் (டேப்லட்) வாங்குவதற்கு பணத்தை பறித்து விட்டாள். வீட்டில் இருக்கும் கொஞ்ச நேரமும் ஃபிரண்ட்ஸ்களோடு ஒரே சேட்டிங், வாட்ஸ்அப், எஸ்எம்எஸ், தகவல் பரிமாற்றங்கள், செல்ஃபி என்று லைஃப் மிகவும் ஜாலியாக போய் கொண்டு இருந்தது.

ஒரு நாள் அவளோட ஃபிரண்டு ஜூலியின் வீட்டிற்குப் போயிருந்த போது, அவளோட வீட்டிற்கு வந்திருந்த அவளோட தூரத்து உறவினன் சிம்சோனோடு பழக்கம் ஏற்பட்டது. அது அனுதினமும் வளர்ந்தது. வாட்ஸ் அப்பில் அவன் மெசேஜ் அனுப்ப, அதற்குப் பதில் இவள் அனுப்ப, பல போஸ்களில் அவன் போட்டோ அனுப்ப, இவளும் செல்ஃபி எடுத்து அனுப்ப, ஒரு கட்டுப்பாடின்றி அவர்களின் நெருக்கம் ஒரு பனை மரம் போல் வளர்ந்து இருவரும் கை கோர்த்து, ஹோட்டல், சினிமா, பார்க், பீச் என்று அலைந்தனர். அவளோட பைக்கில் அவள் சுற்றாத இடமே இல்லை. நன்கு தேனொழுக்க பேசுவான், நல்லா ஜோக்கடித்து சிரிப்பான். சிரிக்க வைப்பான். அவள் அழகைப் புகழுவான். நெருக்கம் அதிகமாகி,

கட்டிப் பிடித்தல், முத்தமிடுதல் என்றெல்லாம் படிப்படியாக முன்னேறி, வாட்ஸ் அப்பில் ஆபாச படங்களையும், காட்சிகளையும் காட்டி, அனுப்பி, அவளுடைய வாலிப உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பி, படுக்கை அறைக்கும் அவளை அழைத்துச் சென்று விட்டான்.

ஆரம்பத்தில் அவள் சிறிது தயங்கினாலும், பின் அவளையும் அறியாமல் அவன் விரித்த கண்ணியில், வலையில் அவள் சிக்கி தன்னை அவனிடம் இழந்து விட்டாள். ஒரு தடவை அல்ல. பல தடவை. இனி அவனின்றி தான் இல்லை என்கிற நிலையில் அவனை நம்பி பெற்ற தாயையும் மறந்து அவனோடு ஒரு நாள் போய் விட்டாள். அவன் ஆசை தீர அவளை அனுபவித்து விட்டு, அம்போ என்று அநாதையாய் விட்டு விட்டு இவளை தலை முழுகி தலை மறைவாகி விட்டான்.

இப்போது தான் தான் செய்த பாவம், தவறு அவளுக்குப் புரிந்தது. ஐயோ நம்பி ஏமாந்து விட்டேனே, என் வாழ்க்கையை நாசமாக்கி விட்டானே, பெற்ற தாய்க்கு, உற்றார் உறவினருக்கு எவ்வளவு பெரிய அவமானத்தை, தலைக்குனிவை ஏற்படுத்தி விட்டேனே, இனி எப்படி நான் உயிர் வாழ்வேன்? எப்படி வெளி உலகில் தலை காட்டுவேன்? வீட்டிற்கும் திரும்பிப் போக முடியாதே, எவ்வளவு கேவலமாக, தன்னிச்சையாக நடந்து, என் வாழ்க்கையில் நானே மண்ணை அள்ளிப் போட்டு விட்டேன். இனி நான் எங்கே போவேன்? முடிந்தது. எல்லாம் முடிந்தது. இனி நமக்கு சாவைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை.

என் சாவு, தற்கொலை, என்னைப் போன்ற பெண் பிள்ளை களுக்கு ஒரு பாடமாக அமையட்டும், வாலிப வயதில் நான் எவ்வளவு அடக்க ஒடுக்கமாக இருந்திருக்கணும். என் கண்களின் இச்சைக்கு பலியாக ஒருவனை நம்பினேன். காதல் என் கண்களை மறைத்து விட்டதே. படிக்க வேண்டிய வயதில் படிப்பைத் தவிர ஏன் மற்ற எல்லா விஷயங்களிலும் கவனம் செலுத்தினேன். ஐயோ இந்த செல்போன் சேட்டிங், வாட்ஸ் அப், என் வாழ்க்கையை சின்னா பின்னப்படுத்தி விட்டதே. அவன் உள்ளம் ஆர்ப்பரிக்கும் கடலைப் போல கொந்தளித்தது. இனி நான் யார் முகத்திலும் முழிக்க முடியாதே. என் சாவு ஒன்றுதான் எனக்கு விடுதலை தரும்

என்று முடிவு செய்து ரயில் வரும்போது தண்டவாளத்தில் விழுந்து தற்கொலை செய்து கொள்ள தீர்மானித்து ரயில்வே ஸ்டேஷன் சென்றாள். ஸ்டேஷன் வாசலில் அவளுடைய போட்டோ போட்ட ஒரு போஸ்ட்டர் இருந்தது.

அவள் கவலை மறந்து என்றோ சிரித்தபடி எடுத்த அந்த போட்டோவின் கீழே அவளுடைய அம்மாவின் கண்ணீர் வரிகள்! 'மகளே! எங்கிருந்தாலும் உடனே வா. உனக்காக ஏங்கித் தவிக்கும் உன் அன்பு அம்மா' என்கிற அந்த வார்த்தைகளைப் பார்த்தவுடன் பொங்கி வந்த அவளின் அழுகையை அடக்க முடியாமல் அவளின் உள்ளம் உடைந்தது. அப்போதுதான் பெற்ற தாயின் அன்பு அவளைத் தொட்டது. அவளையும் அறியாமல் அவளின் கால்கள் அவள் வீட்டை நோக்கித் திரும்பியது. நான் மறந்து புறந் தள்ளி விட்டு வந்த என் தாய் என்னை மறக்கவில்லை. என்னை பத்து மாதம் சுமந்து பெற்ற என் அன்னை என்னை வெறுக்கவில்லை. எனக்காக ஏங்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். தன் கைகளை கதவின் மேல் வைத்த உடனேயே வீட்டின் கதவு திறந்து கொண்டது. அங்கே தன் இரண்டு கைகளையும் விரித்த வண்ணம் தன்னை உயிருக்குயிராய் நேசித்த அவளின் தாய் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். மகளைக் கண்டவுடன் ஓடி வந்து அள்ளி எடுத்து அரவணைத்து முத்தமிட்டாள். கண்களிலிருந்து தாரை தாரையாய் கண்ணீர் வடிந்து கொண்டிருந்தது. 'நீ வீட்டை விட்டு போன நாளிலிருந்து நான் வீட்டில் கதவைப் பூட்டவே இல்லை. என்றாவது ஒருநாள் நீ கண்டிப்பாக திரும்பி வருவாய் என்று இரண்டு கைகளையும் விரித்துக் காத்திருக்கிறேன்' என்றாள். 'என்னை மன்னித்து விடம்மா. இனி ஒருபோதும் உன்னை விட்டுப் போகவே மாட்டேன். இந்த பாவியை மன்னியம்மா' என்று தாயின் காலில் விழுந்து கதறி அழுதாள் கிரேஸி.

எனது அன்பு சகோதர, சகோதரியே! அந்த தாய் எப்படி தன்னை மறந்து, தன்னை விட்டு விலகி, தவறான பாதையில் சென்று விட்டவளை மன்னித்து ஏற்றுக் கொண்டாளோ அதே போல உன்னை சிருஷ்டித்த, நீ அறியாமலே உன்னைக் காத்து வந்த இயேசு கிறிஸ்துவும், நீ எவ்வளவுதான் அவரை விட்டு ஓடி விலகிப்

போனாலும், அவர் அருவருக்கின்ற எல்லாக் காரியங்களைச் செய்திருந்தாலும், அவரை இதுவரை நீ தேடாமல் ஒரு தவறான ஜீவியம் வாழ்ந்திருந்தாலும் ஆண்டவராகிய இயேசு அனைத்தையும் மன்னித்து, உன்னை அன்போடு ஏற்றுக் கொள்வார். கல்வாரி சிலுவையிலே இரு கரம் நீட்டியவாறு உனக்காக காத்திருக்கிறார். (ஏசாயா 69:2) வா மகனே! வா மகனே! உனக்காக நான் காத்திருக்கிறேன். Please come back என்று அழைக்கிறார்.

இன்றாகிலும் அந்த பெண் கிரேஸியைப் போல் உன் பாவ வாழ்க்கையை விட்டு விலகி உனக்காக, உன் பாவங்களுக்காக கல்வாரி சிலுவையிலே தன் உயிரையே ஜீவ பலியாக கொடுத்த இயேசுவை ஏற்றுக் கொண்டு உன் வாழ்க்கையை நீ ஏன் சீர்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது? நீ கெட்டுப் போவது அவரின் இஷ்டமல்ல. நீ அவரோட பிள்ளை. நீ பரலோகத்திற்கு சொந்தம். அவரோட சகல சம்பத்துக்களுக்கும் உரிமை உள்ள மகன் (மகள்). தயங்காதே, கால தாமதம் செய்யாதே. ஓடிவா. இன்னும் எவ்வளவு காலம் அவரை விட்டு விலகி, பாவத்தில் வாழ்வாய்?

உன் வால்பத்தைக் கெடுத்துக் கொள்ளாதே!

அதோ வேர்க்க விறுவிறுக்க, தள்ளாடி தள்ளாடி இழுக்க முடியாமல் ஒரு பார வண்டி நிறைய அரிசி மூட்டைகளை ஏற்றிக் கொண்டு கரேல் என்கிற நிறத்தில் ஒரு வயதானவர் சென்று கொண்டிருக்கிறாரே அவர் பெயர் காத்தவராயன். பார வண்டி இழுத்து, பளுவான மூட்டைகளை ஏற்றி இறக்கி, கூலி வேலை செய்து, உடம்பு இரும்பு எஃகு போல் இறுகி, கொளுத்தும் வெயிலில் அலைந்து அலைந்து அப்படியே ஒரு கருங்கல் சிலை போல ஆகிவிட்டது. யாருக்காக? தான் பெற்ற ஒரே மகள் மல்லிகாவுக்காக.

ஏழை வயிற்றில், ஒரு கூலிக்காரனுக்கு பிறந்து விட்டாலும் படிப்பில் மல்லிகா கெட்டி. கிளாஸில் அவள் தான் பர்ஸ்ட் ரேங்க்.

அவள் அப்பாவைப் போல அண்டங் கருப்பு இல்லை. மாநிறம்தான். ஆனால் மூக்கும் முழியுமாக ஒரு கை தேர்ந்த சிற்பி வடித்த சிலை போல இருப்பாள். ஒரு தடவை பார்த்தவர்கள் அவளை மறுமுறை திரும்பிப் பார்க்காமல் போவதில்லை. அப்படி ஒரு கவர்ந்திழுக்கும் ஒரு அட்ராக்ஷன், அழகு. +2வில் நல்ல மார்க்குடன் பாஸாகி விட்டாள். படிப்பில் நல்ல ஆர்வம். சொந்த பந்தம், உற்றார் உறவினர் ஏன் அவளைப் பெற்ற தாயும் கூட சொல்லி விட்டாள். படித்தது போதும். ஒரு நல்ல பையனைப் பார்த்து தள்ளி விட்டுடுவோம். நம்ம கடமை முடிஞ்சுடும் என்று சொன்னது எதையும் காத்தவராயன் காதில் போட்டுக் கொள்ளவில்லை.

எம் பொண்ணு மேல படிக்க விரும்புறா. நான் என்ன கஷ்டப்பட்டாலும் பரவாயில்லை. என் பொண்ணை நான் ஒரு பெரிய உத்தியோகத்திலே உட்கார வச்சு கண் குளிரப் பார்க்கணும். அதுதான் என் லட்சியம். அதுக்காக நான் எவ்வளவு கஷ்டத்தையும் ஏத்துக்கத் தயார். நம்ம ஜாதியிலேயே, நம்ம ஏரியாவிலேயே, நம்ம சொந்த பந்தத்திலேயே இப்படி படிச்ச புத்திசாலியா ஒரு பொண்ணு இல்லைனு அத்தனை பேரும் அவளைப் பார்த்து மூக்கு மேல விரலை வைக்கணும் என்பது ஒன்றே அவருடைய பேச்சு, மூச்சாக இருந்தது. அதுக்காக ஓடி ஓடி இரவும் பகலும் உழைச்சாரு. கொளுத்தும் வெயில், மழை, அடிக்கும் புழுதிக்க காற்று எதுவும் அவரின் ஆர்வத்துக்கு தடையா இருக்க முடியலை.

மல்லிகா கேட்டதெல்லாம் வாங்கி வாங்கிக் கொடுத்தார். பொண்ணு பொண்ணுன்னு ஏன் இப்படி உயிரை விடுறாரு. பொண்ணை பொத்தி பொத்தி வளர்க்கணும். இப்படியா தலையில் தூக்கி வச்சுக்கிட்டு ஆடுறது என்று மல்லிகாவின் அம்மாவிடம் எத்தனையோ பேர் சொல்லி விட்டனர். 'நான் எத்தனையோ தடவை சொல்லிட்டேன். அவரு கேட்டாத்தானே. அவருக்கு அவரோட பொண்ணுதான் உயிர், சொத்து, சுகம் எல்லாமும். யார் என்ன சொன்னாலும் கேட்க மாட்டாரு. காதுலேயே வாங்கிக்க மாட்டாரு' என்று மல்லிகாவின் தாயார் பதிலுரைப்பாள்.

மல்லிகா காலேஜிலேயும் சேர்ந்து விட்டாள். உள்ளூரில் நல்ல காலேஜ் இல்லை. அதுனால பக்கத்து டவுன்ல உள்ள

காலேஜில சேர்ந்தாள். தினமும் காலேஜுக்கு போயிட்டு வரசரியான நேரத்துக்கு பஸ் வசதி இல்லாததால் அந்த காலேஜ் ஹாஸ்டலிலேயே தங்கி படித்தாள். காலேஜில் எல்லாம் இளம் சிட்டுகள். அவளோட ரும்மேட், பக்கத்து ரும் பொண்ணுங்க எல்லாமே கொஞ்சம் வசதியான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவங்க. அந்த பொண்ணுங்களோட அப்பா அண்ணன் எல்லாரும் நல்ல வேலையில் இருந்தாங்க. காரு, ஸ்கூட்டரில்தான் வருவாங்க. எங்க அப்பா ஒரு பெரிய கம்பெனியிலே மேனேஜர், எங்க அண்ணன் ஒரு ஐடி புரொஃபஷனல், அடுத்த மாசம் அமெரிக்கா போறான் என்றெல்லாம் பெருமையாக பீற்றிக் கொள்வார்கள்.

மல்லிகாவிடம் ‘உங்க அப்பா எங்க வேலை பார்க்கிறார்?’ என்று ஹேமா கேட்டாள். ஒரு நிமிடம் அவளுக்கு திக்கென்றது. கை வண்டி இழுக்கிறார், கூலி வேலை என்று சொல்லக் கூச்சம். கௌரவம் இடம் கொடுக்கவில்லை. உண்மையை சொன்னால் எங்கே நம்மை மதிக்க மாட்டார்களோ என்று எண்ணி ‘எங்க அப்பா ஒரு டாக்டர். ஆர்.எம்.பி. டாக்டர். நல்ல கைராசி. ஒரு பெரிய கிளினிக் வச்சிருக்கிறார் என்று அளந்து விட்டு விட்டாள். என்ன பண்ணித் தொலைய! ஏதாவது சொல்லி அளக்கத்தானே வேண்டியிருக்கு!

ஹை ஸ்கூல்ல படிக்கிற வரைக்கும் இது ஒரு பெரிய விஷயமா தெரியலை. ஆரம்பத்தில் இருந்தே அவளோட அப்பா இந்த கைவண்டி இழுக்கிறது, உடம்புல சட்டையில்லாம தலையில் ஒரு சிகப்பு துண்டைக் கட்டிக்கிட்டு மூட்டை தூக்குறது அவளுக்கு பிடிக்காதுதான். இருந்தாலும் அவ படிச்ச கவர்மெண்ட் ஸ்கூல்ல அங்க படிக்க வற்ற புள்ளைகள் எல்லாருமே நடுத்தர வர்க்கம், இல்லேன்னா அதுக்கும் கீழேதான். அதுனால இது ஒரு பெரிய அவமானமா தெரியலை. இருந்தாலும் அவ மனதில் அது ஒரு குறை தான். அதை இப்படி சொல்லி சமாளிச்சிட்டாள்.

கூட படிக்கிற பொண்ணுங்க எல்லாம் கலர் கலரா சுடிதார், டைட்டா லெக்கின்ஸ், ஜீன்ஸ், டீ சர்ட், பனியன் என்று விதவிதமா போட்டுக் கொண்டு வந்து பியூடி பிரேடுல நிக்கிற மாதிரி வந்து அழகு காட்டுவாளுங்க. கையில் வித விதமா செல்போன், டேப்லெட்,

ஸ்மார்ட் போன், நுனி நாக்கில் இங்கிலீஷ், எல்லாம் அல்ட்ரா மாடர்ன், காலேஜிக்கு வந்தவுடனேயே இந்த பொண்ணுங்களுக்கு எங்கே இருந்துதான் இப்படி ஒரு குலுக்கல், மினுக்கல், அலட்டல் எல்லாம் வருதோ தெரியலை. தாங்க முடியலைப்பா...

நாமளும் இவளுகளைப் போல இருக்கணும். அப்பத்தான் நம்மளையும் மதிப்பாளுங்க... இல்லேன்னா, கிள்ளுக் கீரையா எண்ணி நம்மளை நகையாடுவாளுங்க. இவளும் ஆடம்பரத்துக்கு அடிமையானாள். இவங்களைப் போல டிரஸ் பண்ணணும். மேக்கப் பண்ணணும், ஹை ஹீல்ஸ் போடணும் என்று கனவு கண்டாள்.

அவளோட ரூமில் சிநேகா என்கிற ஒரு பெண்ணும் இருந்தாள். அவள் தினம் ஒரு புது டிரஸ் போடுவாள். டிரஸ் கலருக்கு தகுந்தாற்போல் ஹேண்ட் பேக், செருப்பு, காலேஜ் நேரம் போக அவ ஹாஸ்டல் தங்குறதே ரொம்ப அரிது. காலேஜ் விட்ட உடனேயே ரூமுக்கு வந்து டிரஸ் மாட்டிக்கிட்டு வெளியே கிளம்பிடுவா. வெளியில் டூவீலரோடு யாராவது காத்திருப்பாங்க. போனா அவ திரும்பி வர ராத்திரி 11 அல்லது 12 ஆகும். சில நாள் வரவும் மாட்டா. தினம் ஒருத்தரோட சுத்துவா.

அவளோட மல்லிகாவுக்கு கொஞ்சம் நெருக்கம் ஏற்பட்டது. சுந்தரி, லீலா எல்லாருமே மல்லிகாவை வாரன் பண்ணினாங்க. 'ஏய் சிநேகாவோட ரொம்ப ஓட்டாதே. அவ போக்கு சரியில்லை' என்று. ஆனா எதையும் காதல வாங்கிக்கிடலை. மல்லிகா சிநேகாவோட நெருங்கிப் பழகி அவ கூட போக ஆரம்பிச்சா. சிநேகா மல்லிகாவை அவளோட பாய் பிரண்ட்ஸ் ரெண்டு மூணு பேருக்கு அறிமுகம் செஞ்ச வச்சா.

அதுக்கப்பறம் மல்லிகாவின் வாழ்க்கையே மாறிடுச்சு. சிநேகா மாதிரி தினம் ஒருவனோட ஊர் சுற்ற ஆரம்பித்தாள். சினிமா, ஹோட்டல், பார்க் என்று சுற்றிவிட்டு தினமும் லேட்டா வர ஆரம்பித்தாள். சில நாட்கள் இரவு வர்த்தும் இல்லை. மல்லிகாவோட கூட படிக்கிறவங்க ஒண்ணு ரெண்டு பேரு அட்வைஸ் பண்ணினாங்க. 'ஏய் வேணாண்டி, நீ போற பாதை சரியில்ல... பின்னாடி ரொம்ப வருத்தப்படுவே, காலேஜுக்கு படிக்க வந்தியா?

இப்படி ஆட்டம் போட வந்தியா?’ என்று கண்டித்த போது ‘ஏய் உங்க வேலையைப் பார்த்துக்கிட்டு பொத்திக்கிட்டு போங்கடி. அட்வைஸ் கொடுக்க வந்துட்டாளுங்க கிழவி மாதிரி. லைஃபை என்ஜாய் பண்ணணும். உங்களுக்கெல்லாம் வயித்தெறிச்சல்’ என்று ஒரு கத்து கத்திவிட்டாள்.

மல்லிகா அவ அப்பா மூலம் வாங்க முடியாத டிரஸ், மேக்கப், லக்சுரி அயிட்டம் எல்லாம் அவளோட பாய் பிரண்ட்ஸ் மூலம் கிடைச்சது. என்ன... இவைகளை அவங்ககிட்ட இருந்து கறக்குறதுக்கு, நாம கொஞ்சம் அப்படி இப்படி இருந்துக்கிட வேண்டி இருக்கு. பசங்களுக்கு பொண்ணுங்களோடு ஜாலியா சுற்றணும், கை கோர்த்து நடக்கணும், அப்ப அப்ப லேசா ஓரசணும், இடிச்சக்கிடணும், அதுல அவங்களுக்கு ஒரு கிக். இதுல நமக்கு என்ன கொறஞ்சுடுது. நமக்கும் அது ஜாலியாதான் இருக்கு. பின்ன என்ன? அதுவுமில்லாம நாம கேக்கிறதையும் வாங்கித் தர்றாங்க. இதுவரைக்கும் என்ஜாய் பண்ணாததை இப்போ அனுபவிக்கிறோம்.

அப்பா, அம்மா தெரிஞ்சவங்க இங்க யாரும் இல்லை. கொஞ்ச நாளைக்கு லைஃபை என்ஜாய் பண்ணுவோமே என்று அவள் தன்னையே கொஞ்சம் தளர்த்தி கொண்டாள். இப்படி பலரோட பழகியதில் நமக்கு யார் சூட்டபிளா இருப்பான்னு பாத்து செலக்ட் பண்ணி அவளோட செட்டில் ஆகிடுவோம் என்ற பெரிய பிளான் எல்லாம் போட்டு கனவெல்லாம் காண ஆரம்பித்து விட்டாள். வாழ்க்கையில செட்டில் ஆகணும்! காலேஜ் படிச்சத்தான் செட்டில் ஆகணுமா என்ன? என்று ஆட்டம் போட்டாள். ஒரு தடவை தனியார் மருத்துவமனையில் அபார்ஷனும் செய்து கொண்டாள். யாருக்கும் தெரியாது.

காலேஜில் சேர்ந்த பிறகு ஒரு முறை ஊருக்கு போய் வந்தாள். அப்புறம் போகவே இல்லை. அம்மா, அப்பா எழுதிய லெட்டருக்கும் பதில் போடலை. மகளைப் பார்த்து ரொம்ப நாளாச்சே என்று அவளோட அப்பா ஒரு நாள் அவளைத் தேடி வந்தார். மகளுக்கு அதிரசம் பிடிக்குமே, முறுக்கு பிடிக்குமே என்று இரண்டையும் செய்து கொண்டு அதிகாலையே கிளம்பி விட்டார். மதியம் வந்து சேர்ந்தார். காலேஜ் நடந்து கொண்டு இருந்தது. 4 மணிக்கு முடியும்

என்று மதியம் சாப்பிடாமல் கூட காலேஜின் உள்ளே இருந்த ஒரு மரத்தடியில் அப்படியே உட்கார்ந்து இருந்தார்.

வாற போற பொண்ணுங்ககிட்டே மல்லிகாவைப் பத்தி கேட்டாரு. நீங்க யாருன்னு கேட்க, அவளோட அப்பா என்று சொன்னார். காலையிலேயே எங்கோ வெளியே போனா, தினமும் இப்படித்தான் போறா. எங்க போறா, எப்போ திரும்பி வாரான்னு யாருக்கும் தெரியாது. அவ கிளாஸுக்கு வந்தே பல நாட்கள் ஆயிடுச்சு. அவ வந்தவுடன் நீங்க வந்திருக்கிறதா சொல்றோம் என்று அவளோட ரும் மேட்ஸ் சொல்லிச் சென்று விட்டனர்.

மல்லிகாவின் அப்பாவின் தலையில் ஒரு பெரிய இடியே விழுந்த மாதிரி ஆயிடுச்சு. காலையிலேயே வெளியே போயிட்டாளா? எங்கே போனா? கிளாசுக்கு வந்தே பல நாட்கள் ஆகுதா? ஏன் என்ன ஆச்சு? ஐயோ என்னமோ ஏதோ தப்பு நடக்குது போல இருக்குதே. நெஞ்சு படபடக்க அப்படியே மரத்தடியில் மகள் இப்போ வந்திடுவா, இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துல வந்திடுவா என்று மதியம் வந்தவர் சாப்பிடாம கொள்ளாம கூட காத்திருந்தார். இரவு 10 மணிக்கு ஒரு டீவீலரில் ஒருவன் பின்னாடி உட்கார்ந்தவாறு அவரின் மகள் வந்தாள். மல்லிகா அவரைப் பார்க்கவில்லை.

பைக்கை விட்டு இறங்கியவுடன் ‘ஓகே.. பை சீ..யூ.. நாளைக்கு பார்க்கலாம்” என்றவாறு அவனை விட்டு ஒரு ஸ்டெப் எடுத்து வைத்தாள். பைக்கில் வந்தவன் அவளைப் பிடித்து இழுத்து, அணைத்து நச்சென்று உதட்டில் ஒரு முத்தம் கொடுத்தான். ‘எனக்கு கொடுக்க வேண்டியதை நீ கொடுக்காம போனா எப்படி? இப்போ போகலாம் நீ.. பை’ என்று பைக்கை ஸ்டார்ட் செய்து கிளம்பினான். இதை அவளின் அப்பாவும் கவனித்தார். மாடிப்படி ஏறப் போனாள். அப்போ மாடியிலிருந்து யாரோ ‘ஏய் மல்லி.. உன்னைப் பார்க்க உங்க அப்பா வந்து மத்தியானத்திலிருந்து காத்துக்கிட்டு இருக்காரு. அதோ அந்த மரத்தடியிலேயே இருக்காரு பாரு’ என்று கத்தி சொன்னார்கள்.

விருட்டென்று திரும்பிப் பார்த்தாள். பார்த்து விட்டாள் அவளின் அப்பாவை! மத்தியானத்திலிருந்து காத்திருக்கிறாரா? ஐயோ.. என்

மானமே போச்சே. ஒரு பிச்சைக்காரனை விட மோசமா டிரஸ் பண்ணிக்கிட்டு வந்திருக்கிறாரே. இதுங்ககிட்டே என் அப்பா ஒரு டாக்டர்னு சொல்லி இருக்கோமே... அவளுக்கு பாதி உயிர் போயிடுச்சு. சமாளிப்போம். 'ஏய்.. அது எங்க அப்பா இல்லேடி, எங்க வீட்டு வேலைக்காரன். என்னன்னு பார்த்துட்டு வாரேன்' என்று சொல்லியவாறு அவள் அப்பாவிடம் சென்றாள்.

அவள் இவரை வேலைக்காரன் என்று சொன்னது அவர் காதுலேயும் விழுந்திடுச்சு. பல்லைக் கடிச்சுக்கிட்டு 'இங்கே எதுக்கு வந்தே? பணம் அனுப்புறதா இருந்தா, மணியார்டர் பண்றது தானே. நேர்ல வந்து என் மானத்தை வாங்கணுமா?' என்று அவள் அப்பாவை அப்படியே கண்ணாலேயே எரித்து விடுகிற மாதிரி வந்து அடித் தொண்டையில் கத்தினாள்.

அவளோட அப்பா ஒன்றுமே பேசவில்லை. அவருக்கு பயங்கர ஷாக். அவளுக்கு பதில் சொல்லாமல் அங்கேயிருந்து கிளம்பினார். தலை மட்டும் இருமுறை ஆடியது. அவர் மகளுக்கென்று ஆசையாக செய்து கொண்டு வந்திருந்த பலகாரப் பை அவர் கையிலிருந்து பொத்தென்று கீழே விழுந்தது. திரும்பிக் கூட பார்க்காமல் தள்ளாடித் தள்ளாடி நடந்தார். இடி, தாங்க முடியாத பயங்கர இடி அவர் உள்ளத்தை தாக்கி இருந்தது. சொல்ல முடியாத வேதனை.

அவளை நல்லபடியாக படிக்க வைத்து ஒரு ஆளாக்கி அவள் மூலமாக நம் வாழ்க்கை உயரும் என்று எண்ணி கனவு கண்டு வந்தவருக்கு, மகளைப் பற்றி அவர் கேட்ட செய்தியும், தன் கண் எதிரிலேயே ஒருவன் அவளை அள்ளி எடுத்து அணைத்து முத்தமிட்டதையும் பார்த்து, அவள் வாயாலேயே 'அது என் அப்பா இல்லே, எங்க வீட்டு வேலைக்காரன்' என்கிற மகளின் வார்த்தையும் அவரை அப்படியே சின்னா பின்னமாக்கி விட்டது. நான் பார்த்தது, கேட்டது எல்லாம் கனவா, நனவா? அவரால் வேறு பிரித்துக் கூட பார்க்க முடியவில்லை. தாங்கவே முடியாதபடியான ஒரு பேரிடி. நடைப்பிணமாக நடந்து செல்கின்றார்.

மறுநாள் காலையில் ஹாஸ்டலின் மிக அருகில் செல்லும் ரயில்வே தண்டவாளத்தின் அருகில் ஒரே கூட்டம். என்ன கூட்டம்

என்று பார்க்க மல்லிகாவும், அவளோட மூம் மேட்ஸ் இரண்டு பேரும் கீழே இறங்கி வந்து கூட்டத்தை விலக்கிப் பார்த்தார்கள். அவரின் அப்பா, இரயிலில் அடிபட்டு இரண்டு துண்டாகக் கிடந்தார். பக்கத்திலே இருந்த ஃபிரண்ட்ஸ்களிடம் இது என் அப்பா இல்லை என்று சொல்லியிருந்ததால், அவளால் அழக் கூட முடியாத ஒரு அவல நிலை. பெற்ற தகப்பனின் சடலத்தைப் பார்த்தும் கண்ணீர் விட முடியாத ஒரு நிலை. இப்போ அப்பா என்று அலறினால், காறித் துப்புவார்களே, அநாதையாகக் கிடந்த அந்த சடலத்தை முனிசபாலிட்டிக்காரன் வந்து அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு போகும் போதும் அவளால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இதை விடக் கொடுமை வேறு என்ன வேண்டும்?

இதைப் படிக்கும் என் அன்பு தம்பி, தங்கைகளே! உங்கள் தாய், தகப்பன் எவ்வளவு கனவுகளோடு, ஆசைகளோடு, தங்கள் பிள்ளைகளை பள்ளிக்கு, காலேஜுக்கு, வேலைக்கு என்று அனுப்புகிறார்கள். சிகரெட், மது, போதை பழக்க வழக்கங்கள், சினிமா, ஆபாச படங்கள், புத்தகங்கள், கெட்டவர்களுடன் சகவாசம், காதல் களியாட்டங்கள், சிற்றின்ப வேட்கை, சுய புணர்ச்சி, வன்முறை, தீவிரவாதம், ஸ்டிரைக் என்று படிப்பைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றிலும் அக்கறை செலுத்தி, உங்கள் வாழ்க்கையை நீங்களே சிதைப்பது மட்டுமல்லாமல், உங்களின் பெற்றோரின் கனவுகளையும், உள்ளத்தையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் உடைத்தெறிகிறீர்களே. வேண்டாம், மனம் திரும்புங்கள். யார் பார்த்தாலும் பார்க்கா விட்டாலும் உங்களை படைத்த இறைவன் இயேசு அனைத்தையும் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார். ஒரு நிமிடம் நீ போகும் பாதையை சீர்தூக்கிப் பார். உன் நண்பர்கள் எப்போப்பட்டவர்கள்? உன் செயல்பாடுகள் உன் பெற்றோர்களை, உன்னைப் படைத்த இறைவனை சந்தோஷப்படுத்துமா என்று என்றைக்காவது நீ நினைத்துப் பார்த்தது உண்டா? சொர்க்கமும் நரகமும் உன் கையிலேயேதான் இருக்கிறது. நீ சாதனைகளை படைக்க உருவாக்கப்பட்டவன்(ள்). சாதனையாளனாக மாறி, உன் பெற்றோர் பெருமைப்படும்படி, உன் இனத்தார், ஜனத்தார், தேசத்தார், பெருமைப்படும்படி உன் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள். இறைவன் உனக்கு சகலத்தையும் பகுத்தறியும் நல்லறிவை

கொடுத்திருக்கிறார். நல்ல தேக பல சுகத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார். நல்ல பெற்றோர்களை, தம்பி, தங்கைகளை கொடுத்திருக்கிறார். அவர்கள் பெருமைப்படும்படி உன் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள். அனைத்திற்கும் நீ முன்னோடியாக இரு. உனக்கு நல்ல ஞானத்தையும், தாலந்துகளையும், வரங்களையும் அபிஷேகத்தையும் தந்து உன்னை உயர்த்த இயேசு உன்னை இருகரம் நீட்டி அழைக்கிறார். வா தம்பி, தங்கையே வா.. இயேசுவிடம் வா.. உன் வாழ்க்கை, எதிர்காலம் வளமாகும், செழிக்கும், பண்படும், சிறக்கும்.

செய்த பாவங்களை இயேசுவிடம் அறிக்கை இடு. உண்மையோடு, உத்தமத்தோடு, நல்ல பண்புகளோடு, நல்ல பழக்க வழக்கங்களோடு, ஒரு நல்ல லட்சியத்தோடு பய பக்தியாய் வாழுங்கள். உங்களின் வாழ்க்கையை, இளமையை, உள்ளத்தை இயேசுவுக்கு ஒப்புக் கொடுங்கள். அவர் பரிசுத்தர். உங்களையும் பரிசுத்தப்படுத்தி, பரிசுத்த பாதையில் உங்களை வழி நடத்துவார். உங்களை மேன்மைப்படுத்துவார். உங்களைக் கண்டு உன் தாய் தகப்பன் பெருமை கொள்வார்கள். மகிழ்ச்சி அடைவார்கள். ‘உங்கள் பாவங்களே உங்களுக்கு எதிராக சாட்சி சொல்லும்’, ‘பாவம் செய்கிற ஆத்துமா சாகவே சாகும்’, ‘அன்றியும் பாலியல் இச்சைகளுக்கு நீ விலகியோடி, சுத்த இருதயத்தோடே கர்த்தரை தெரிந்து கொள்.’ - 2 தீமோ 2:22.

உங்கள் வாழ்வைத் காத்துக் கொள்ளுங்கள்!

ஸ்டெல்லா பார்ப்பதற்கு மிகவும் ஸ்டெயிலாக, சுமார்ட்டாக, பளிச்சென்னு இருப்பா. யுனிவர்சிட்டி ஹாஸ்டலில் சேர்ந்த அன்னிக்கே எல்லோரோட கண்களும் ஸ்டெல்லா மேல தான். போட்டி போட்டுக் கொண்டு எல்லோரும் அவளிடம் வந்து ‘என் ரூம்ல இடம் இருக்கு. அங்க வந்து தங்கிக்கோ’ என்று ஆளாளுக்குக் கூப்பிட்டார்கள். அவ்வளவு கொள்ளை அழகு. பெண்களே பார்த்து அவள் மேல் ஆசை கொள்வார்கள் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்.

கடைசியிலே பிரேமாவுடன் தங்கினாள். அதற்கு மெயின் காரணம் ஸ்டெல்லா படிக்கும் கிளாசிலேயே பிரேமாவும் படித்தாள்.

ஏற்கனவே கிளாசில் பார்த்து கொஞ்சம் பழக்கம். அதுனால் அவளோடேயே தங்கி விட்டாள். ரூமில் அவளோட திங்க்ஸ் எல்லாம் வெளியே எடுத்து நீட்டாக கப்போர்டில் அடுக்கினாள். போய் குளித்தாள். ஒரு நைட்டியை மாட்டிக் கொண்டு கட்டிலில் சாய்ந்து உட்கார்ந்தவாறே பைபிளை எடுத்துப் படிக்க ஆரம்பித்தாள். ஆனால் ஏனோ அவள் மனம் அதில் செல்லவில்லை. ஸ்டெல்லா நல்லதொரு தேவ பக்தி உள்ள குடும்பத்தில் பிறந்த ஒரு பெண். தினமும் பைபிள் ரீடிங், ஜெபம் என செய்வாள். ஆனால் இன்று அவள் மனம் பைபிள் ரீடிங்கில் ஒட்டவில்லை. நினைவுகள் எங்கெங்கோ அலை மோதியது. காரணம் சுதர்சன். அவளோடு யுனிவர்சிட்டியில் படிப்பவன்தான்.

ஆள் பார்ப்பதற்கு அழகாய் இருப்பான். நல்ல சிகப்பு. அவன் ஒரு அத்தலெட். யுனிவர்சிட்டியின் எல்லா டீம்ஸையும் இருப்பான். ஜிம்முக்கு போய் உடம்பை ட்ரிம்மாக வைத்திருப்பான். ஒரு ஜாலி குட் ஃபெல்லோ. அவன் இன்று காலையில் அவள் யுனிவர்சிட்டிக்கு வரும்போது ‘ஸ்டெல்லா, ஒரு நிமிஷம்’ என்றான். என்ன என்று ஒரு நிமிடம் நின்றாள். ‘ஐ லவ் யு ஸ்டெல்லா. நீ இல்லாம என்னால வாழவே முடியாது. என்னோட லவ்வை ஏத்துக்கிறதும், ஏத்துக்கிடாததும் உன் இஷ்டம். ஆனா நீதான் என் வாழ்க்கை. நீ இல்லாம நான் இல்லை. 24 மணி நேரமும் எனக்கு உன்னோட நினைப்புத்தான். ஐ லவ் யூ’’ என்று சொல்லிவிட்டு பைக்கில் போய்விட்டான்.

அவன் சொன்னது திரும்பத் திரும்ப அவள் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தது. அவள் இரண்டு காதுகளையும் கைகளால் பொத்திக் கொண்டாள். அப்போதும் அந்த சப்தம் அவள் உள்ளத்தில் ஒலித்தது. யுனிவர்சிட்டியில் வைஸ் சேன்ஸ்லரிடம் போய் புகார் செய்யலாமா? என்னவென்று புகார் கொடுப்பது? காதலிக்கிறேன் என்று சொன்னது ஒரு குற்றமாகுமா? ச்சே! ஏன் பசங்களுக்கு புத்தி இப்படி போகுதோ தெரியலையே. ஒரு பொண்ணு பாக்குறதுக்கு கொஞ்சம் அழகா இருந்திடக் கூடாது.

இருந்திட்டா அவ்வளவுதான். இதுபோன்ற தொந்தரவுகளுக்கு அளவே இருக்காது. கம்பளெய்ண்ட் கொடுத்தால் இதுவே ஒரு பெரிய இஷ்யூ ஆயிடும். என்ன பன்றதுன்னு ஒண்ணும் புரியலை.

இந்த சமயத்தில்தான் அவளோட ரும் மேட் ராகினி ஒருவனின் பைக்கில் வந்து இறங்குவது ஜன்னல் வழியாகத் தெரிந்தது. 'பை சீ யூ!' என்றவாறு உதட்டில் கை வைத்து ஒரு ஃபிளையிங் கிஸ் கொடுத்தாள். பதிலுக்கு அவளும் கொடுத்து விட்டு சென்று விட்டாள். வாலிப வயசுல எங்கே யாரைப் பார்த்தாலும் இப்படித்தான் இருக்கு. டிவியில படம், சீரியல், வார, மாத இதழ்கள் எல்லாவற்றிலேயும் இதுதான் சப்ஜெக்டே. இதை மையமாக வச்சுத்தான் வருது. காதல் இல்லாம உயிர் வாழ முடியாதா? ராகினி உள்ளே வந்து விட்டாள்.

உள்ளே வரும் போதே ஒரு புள்ளி மான் போல துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டுதான் வந்தாள். வந்தவுடன் ஹேண்ட் பேக்கை ஒரு சேரில் தூக்கி எறிந்து விட்டு, பெட்டில் பொத்தென்று விழுந்தாள். அவளோட முகம், உடம்பு எல்லாமே சந்தோஷத்தின் பூரிப்பில் இருப்பது பளிச்சென்று தெரிந்தது. கொடுத்து வைத்தவள், சந்தோஷமாய் இருக்கிறாள். நம்மளாலே அப்படி இருக்க முடியலையே.. ஒரு வேளை நான் வாழ்ந்த சூழ்நிலையினால், தினமும் பைபிள், ஜெபம் என்று இருப்பதினால் தான் இப்படி நினைக்கிறேனோ?

என் அப்பா, அம்மா முழுக் குடும்பமுமே ஊரில் பயபக்தியுள்ள ஒரு கிறிஸ்தவக் குடும்பம். குடும்ப ஜெபம், தனிப்பட்ட ஜெபம், உபவாச ஜெபம் என ஜெபத்தில் அனலாக இருக்கக் கூடியவர்கள். அந்த சூழ்நிலை, வளர்ப்பினால் தான் நாம் இப்படி இருக்கிறோமோ? உள்ளத்தில் ஒரே குழப்பம், போராட்டம், அமைதி இல்லை. மோட்டு வளையை பார்த்துக் கொண்டு அப்படியே கட்டிலில் கிடந்தாள். இவள் இப்படி இருப்பதை ராகினி பார்த்து விட்டாள். 'ஏம்.. எந்த கோட்டையை, மன்மதனைப் பிடிக்க இத்தனை யோசனை?' என்று கேட்டாள்.

இவளிடம் கேட்கலாமா? என ஒரு வினாடி யோசித்துவிட்டு, 'ஆமா.. கோட்டையைத்தான் பிடிக்கப் போறேன்.. ஏண்டி,

காதலிக்கிறது தப்பா?’ தன் உள்ளத்தில் உள்ளதை கேட்டே விட்டாள். ‘ஏய்.. யாரையாவது நீ காதலிக்கிறாயா? இந்த நாட்களிலே காதலிக்காம இருக்கிறது தான் தப்பு. இந்த வயசுல காதலிக்காம, கிழவியான பிறகா காதலிப்பே? ஏய்.. என்னடி சொல்லு.. யாரு அந்த மன்மதக் குஞ்சு? யாராய் இருந்தாலும் அவன் ஒரு லக்கி ஃபெல்லோடி. கன்கிராட்ஸ்! இனி நீ நம்மோட குரூப். வெரிகுட். புகுந்து விளையாடு. லைஃப்பை என்ஜாய் பண்ணு’ என்று கன்னத்தை லேசாகக் கிள்ளி விட்டு சென்றாள்.

சுதர்சனோடு பழகினாள். நெருங்கியே பழகினாள். அவன் காட்டிய அன்பு, அக்கறை அவளை திக்கு முக்காட வைத்தது. காதல் இவ்வளவு இன்பமானதா? வானத்தில் சிறகடித்துப் பறப்பது போல ஒரு இன்ப உணர்வு. அது தப்பு என்று அவளுக்கு தோணவே இல்லை. இருவரும் சென்னை நகரில் சுற்றாத இடம் இல்லை. பைபிள் படிக்க மனம் வரவில்லை. ஜெபத்திற்கு முழங்காலிட்டால், சுதர்சனின் நினைவு தான் வருகிறது. காலேஜ் புத்தகங்களை தொட்டே பல வாரங்களாகி விட்டன. அதிக நாட்கள் கிளாசுக்கு ஆப்சென்ட். தினமும் ஹாஸ்டலுக்கு நேரம் கழித்தே வந்தாள்.

அவளுக்கு பல விலையுயர்ந்த பரிசுகளை வாங்கிக் கொடுத்து அவளை திக்கு முக்காடச் செய்தான். சுதர்சனின் அன்பில் அவள் உலகத்தையே மறந்தாள். அவன் ஒன்றே தன் வாழ்வின் எதிர்காலம். நான் கொடுத்து வைத்தவள், காலேஜ் படிப்பை முடித்தவுடனேயே அவனின் அப்பாவின் பெரிய கம்பெனியை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை தரவிருக்கின்றார்கள். அதன் பிறகு உடனே திருமணம். வாழ்க்கையே இனி சொர்க்கம் தான் என கனவில் மிதந்தாள்.

சுதர்சன் சரியான நேரம் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தான். தன் வலையில் முழுமையாக விழுந்து விட்டாள் எனத் தெரிந்தவுடன் தன் இஷ்டத்திற்கு அவளை இழுத்தான். ஸ்டெல்லாவும் அதற்கேற்றார் போல் அன்று அவனிடம் ஒரு விஷயம் சொன்னாள். ‘சுதர்ஸ்’ இந்த ஹாஸ்டல் வார்டன் நேற்று என்னை ரொம்ப கடுப்படுச்சிட்டாள். தினமும் லேட்டா வர்றேனாம். வீட்டுக்கு லெட்டர் எழுதிடுவேன்னு சொல்கிறாள் என்றாள்.

‘நான் நெனச்சேன்... இது மாதிரி எல்லாம் பிரச்சினை வரும் என்று. நம்மள நிம்மதியா இருக்க விட மாட்டாங்க. எல்லாம் பொறாமை. உன் கூட இருக்கிறதுங்க யாராவது இந்த வார்டன் கிட்டே போட்டுக் கொடுத்திருக்கும். எதுக்கு வம்பு? நாம தனியா ஒரு வீடு எடுத்து தங்குவோம். அப்போ எந்த பிரச்சனையும் இருக்காது இல்லையா? சேர்ந்து படிக்கலாம் என்றான். அன்று மாலையே ஒரு வீட்டைக் காட்டினான். நல்லதா அழகா, வசதியா இருந்தது. இன்டிபென்டென்ட்டாகவும் இருந்தது.

அடுத்த நாளே அங்கே இருவரும் வந்து விட்டார்கள். ஸ்டெல்லாவுக்கு அது தப்பு என்றே தோன்றவில்லை. நம்மை நேசிக்கிறான். அவனோட வாழப் போகிறோம். பின்ன என்ன தயக்கம்? காதல் மயக்கம் கண்ணை மறைத்துவிட்டது. புத்தியையும் மழுங்கடித்து விட்டது.

ஒரு வாரமாகவே ஸ்டெல்லாவின் உடல் நிலை சரியில்லை. லேடி டாக்டரிடம் கூட்டிக் கொண்டு போனான். டாக்டர் செக் பண்ணி பார்த்துவிட்டு ‘ஷி இஸ் பிரக்னென்ட். மூணு மாசம் கன்போர்ட்டு’ என்றார். ‘ஓ.. நோ.. காலேஜ், படிப்பு முடியுற வரைக்கும் எங்களுக்கு குழந்தை வேண்டாம் டாக்டர். ப்ளீஸ், ஹெல்ப் அஸ்’ என்றனர். அபார்ஷன் செய்தார் டாக்டர். ஸ்டெல்லா காலேஜுக்குப் போய் பல நாட்கள் ஆகிவிட்டன. படித்து பட்டம் வாங்கி என்ன செய்யப் போகிறோம்? கல்யாணம், குழந்தை, குட்டி, புருஷன் இப்படித்தானே இருக்கப் போகிறோம். அதுவும் ஒரு பெரிய கம்பெனி ஒனரின் மனைவியாக வேலைக்கெல்லாம் போகணும்கிற அவசியமே கிடையாதே. ஆகவே காலேஜைப் பத்திக் கவலைப்படலை.

ஸ்டெல்லாவுக்கு உடல்நிலை மீண்டும் சரியில்லை. டாக்டரிடம் போனார்கள். லேடி டாக்டர் சுதர்சனிடம் ‘இதுவரை மூன்றுமுறை அபார்ஷன் செஞ்சாச்சு. மறுபடியும் செய்யுறது அவ்வளவு நல்லதில்லை. யோசிச்சு முடிவெடுங்கள்’ என்றார்.

ஸ்டெல்லா வெளியே வெயிட்டிங் ரூமில் இருந்தாள். சுதர்சனுக்கு ஒரே ஷாக். சிறிது நேரம் யோசித்தான். ‘இதோ நான் வந்து சொல்றேன் டாக்டர்’ என்று சொல்விட்டு வெளியே

வந்தான். ஸ்டெல்லாவிடம் ‘இங்கே கொஞ்சம் வெயிட் பண்ணு. நான் போயிட்டு 10 நிமிஷத்திலே வந்திடுறேன்’ என்று சொல்லி விட்டு வெளியே போனான். அவன் பைக் ஸ்டார்ட் ஆகும் சத்தம் கேட்டது. வருவான் வருவான் எனக் காத்திருந்தாள். சுதர்சன் வரவே இல்லை. இரண்டு மணி நேரம் காத்திருந்து விட்டு, வீட்டிற்கு வந்தால் வீட்டிலும் அவன் இல்லை. அவனோட டிரஸ், பெட்டி, திங்க்ஸ் எதுவுமே இல்லை.

செல்போன் சவிட்ச் ஆஃப். எடுக்கவே மாட்டேன்கிறான். ஹாஸ்டல், காலேஜ் என எல்லா இடமும் தேடினாள். எங்கும் காணவில்லை. திரும்பவும் ஹாஸ்டலுக்குப் போனாள். அங்கே அவனோட பழைய ரூம் மேட் ராகினியைப் பார்த்து ‘சுதர்ஷனைப் பார்த்தியா?’ என்று கேட்டாள். ‘இப்போ கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்னாடிதான் புஷ்பாவோட பைக்கில் போனான்’ என்றாள். ஸ்டெல்லாவுக்கு தலையில் ஒரு பெரிய இடியே விழுந்த மாதிரி ஆயிடுச்சு. ஆஹா மோசம் போயிட்டோமே.. இந்த ராஸ்கலை நம்பி நான் என்னையே இழந்திட்டேனே...

பொதுவாக சுதர்ஷன் போகும் இடமெல்லாம் அவளுக்குத் தெரியும். ஒரு ஆட்டோ எடுத்துக் கொண்டு தேடி, கடைசியில் பீச்சில் அவனைக் கண்டுபிடித்தாள். சுதர்ஷன் ஒரே அடியாக மூஞ்சை திருப்பிக் கொண்டான். ‘நீ என் கூட மட்டும்தான் பழகினேன்னு எனக்கு எப்படித் தெரியும்? கொஞ்ச நாள் சேர்ந்து இருந்தோம். நீயும் என்ஜாய் பண்ணினே. நானும் என்ஜாய் பண்ணினேன்... அவ்வளவுதான். நோ பைண்டிங்ஸ்... கெட் லாஸ்ட்’ என்று மூஞ்சியில் அடித்த மாதிரி சொல்லி விட்டான்.

ஸ்டெல்லாவுக்கு ஆத்திரம். சுத்தினாள், அவனோடு சண்டை போட்டாள். ‘உன்னால என்ன செய்ய முடியுமோ அதை செஞ் சுக்கோ... இனி மேற்கொண்டு என்னை தொந்தரவு பண்ணினே, நீ உயிரோடேவே இருக்க மாட்டே. ஜாக்கிரதை’ என்றான். அவமானம், வெட்கம். போச்சு, எல்லாமே போச்சு. போலீஸில் கம்பளையிண்ட் கொடுப்போமா? ஐயோ அதுனால் ஊர் உலகத்துல எல்லாம் நம்ம மானம் போயிருமே, அப்பா அம்மாவுக்கு தெரிஞ்சா உயிரையே விட்டுடுவாங்களே. சொந்த பந்தங்களெல்லாம் நம்மளை காறித்

துப்புவாங்களே' என்கிற வேதனை. ஹாஸ்டலில் அவள் ரூமுக்குப் போனாள். கதவைத் தாளிட்டாள்.

'ஸ்டெல்லா.. ஸ்டெல்லா..' ராகினி பல தடவை கதவை தட்டினாள். திறக்கவில்லை. வார்டனிடம் ஓடி விஷயத்தைக் கூறினாள். கதவை டூப்ளிகேட் சாவி கொண்டு திறந்து உள்ளே பார்த்தால் ஸ்டெல்லா தூக்கு மாட்டிக் கொண்டு தொங்கி இருந்தாள். தன் அவமானத்தை தன் தற்கொலையாலேயே துடைத்திருந்தாள். இது உண்மையிலேயே நடந்த ஒரு சம்பவம். பெயர்களை மட்டும் மாற்றி எழுதியிருக்கிறேன்.

எனது அன்பு தம்பி, தங்கைகளே! படிக்கும்போது, வாலிப வயதில் டிவியைப் பார்த்து, சினிமா வாட்ஸாப், சேட்டிங், இன்ட்டர்நெட், ஃபேஸ் புக் என்று இவைகளில் சிக்குண்டு, உங்கள் உணர்வுகளை கெடுத்து, பாலியல் உணர்வுகளுக்கு, காதல், பாய் ஃபிரண்ட்ஸ் என்று அவைகளில் விழுந்து உங்களையே நீங்கள் அழித்துக் கொண்டு உங்களை உருவாக்கிய உங்கள் தாய், தகப்பனை மாத்திரமல்ல, உங்களைப் படைத்த இறைவனான இயேசு கிறிஸ்துவையும் இந்தப் பாவங்களினால் மீண்டும் சிலுவையில் அறைகின்றீர்களே...

வாலிப வயதில், நீதியோடு, நேர்மையோடு, பண்போடு, கற்போடு, பாலியல் உணர்வுகளுக்கு, தூர் இச்சைகளுக்கு விலகி உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள அனுதினமும் சத்திய வேதத்தை வாசியுங்கள். உங்கள் அருகில் உள்ள ஆவிக்குரிய தேவாலயத்துக்குச் செல்லுங்கள். உங்களை வழிநடத்த உங்கள் வாலிபத்தையும், வாழ்க்கையையும் இயேசுவிடம் ஒப்புக் கொடுங்கள். கார்த்தர் உங்களை கரம் பிடித்து வழி நடத்துவார். உங்கள் வாலிபத்தை காத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு பெற்ற தாய் தந்தை, நண்பனைப் போல் உங்களைப் பண்படுத்தி, பரிசுத்தப்படுத்தி, நீங்கள் நடக்க வேண்டிய வழிகளை உங்களுக்கு காண்பிப்பவர் இயேசு ஒருவரே! பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

பாவங்களினால் என் எலும்புகளில் சவுக்த்யமல்லலை

‘டேய், யாருடா அந்த பொண்ணு? புதுசா இருக்கு’ என்றான் பிரேம். ‘யாரோ தெரியலையா.. இதுவரைக்கும் பார்த்ததில்லை. புதுசா வந்திருக்கிறா போல இருக்கு.’ “டேய் வேணாண்டா... இதுவரைக்கும் நீ எத்தனையோ பெண்ணுங்கக்கிட்டே விளையாடியிருக்கே.. இதுமேல கண்ணு வைக்காதே. நீ வச்சீன்னா, அதை நீ அடையாம விட மாட்டேன்னு எனக்குத் தெரியும். நீ ஜகதலப்பிரதாபன், கில்லாடின்னு எனக்குத் தெரியும். பாவம்டா. அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தா ரொம்ப இன்னசென்ட்டா, வெகுளியா தெரியுதுடா. அதை சின்னா பின்னமாக்கிடாதே’ என்றான் பிரகாஷ்.

பிரேமுக்கு எரிச்சல் வந்திருச்சு. ‘டேய்! நீ உன்னோட ஜோலிக் கழுதையைப் பார்த்துக்கிட்டு பேசாம போடா. வீணா என் விஷயத்தில் தலையிடாதே. அது உனக்கு நல்லா இருக்காது ஆமாம். அவ்வளவுதான் நான் சொல்லுவேன்’ என்றான். “அப்படி இல்லை, பிரேம். நீ எதை விதைக்கிறாயோ அதையே தான் அறுப்பே. நீ பொண்ணுங்களை அழ வைக்கிறே. ஒரு நாளைக்கு நீயே அழுவே. எல்லாப் பொண்ணுங்களையும் கேலி கிண்டல், நக்கல், அடிக்கிறே. உனக்கு ஒரு தங்கையோ, அக்காவோ இருந்து எவனாவது நீ பன்றது மாதிரி அவங்களைப் பண்ணினா உம் மனசு எவ்வளவு புண்படும். அப்போ நீ பாத்துக்கிட்டு சும்மா இருப்பியா?’ என்றான்.

‘பல்லைக் கழட்டிடுவேன்... காலை ஒடிச்சு கையில கொடுத்திடுவேன்... ஆமா’ என்றான் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு. ‘இதே மாதிரித்தானேடா மத்தவங்களுக்கும் இருக்கும். நீ கலாட்டா பன்ற பொண்ணுங்களோட அண்ணன் தம்பிக்கும் இப்படித்தானேடா பொத்துக்கிட்டு வரும்? அதை ஏன் நீ புரிஞ்சுக்கிட மாட்டேங்கிறே?’ என்றான் நண்பன். ‘ஏய் போதும் நிறுத்துடா.. உன் பிரசங்கத்தை வேற எவன் கிட்டவாவது வச்சுக்கோ.. எங்கிட்டே வேண்டாம்... பெருசா அப்வைஸ் பண்ண வந்துட்டான்.. பெரிய நீதிமான் போல.. போடா.. எனக்கு எல்லாம் தெரியும்..’ என்றான் பிரேம்.

சின்ன வயசுலே இருந்தே கெட்ட ஆபாச புத்தகங்களை படிக்கிறது, அசிங்கமான சினிமாக்களை பார்க்கிறது, கெட்ட நண்பர்களோட பழக்கம், இதெல்லாம் அவனைக் கெடுத்து வைத்திருந்தது. தன்னோட சந்தோஷம்தான் முக்கியம். இதுனால யாருக்கு என்ன பாதிப்பு ஏற்பட்டாலும் அதைப் பத்தி கவலைப்படாம இருந்தான். சும்மா ஒரு ஜாலிக்கு கலாட்டா பண்றதை ஜாலியாக எடுத்துக்கிறதை விட்டுட்டு எதுக்கு இவனுங்க அதை சீரியசா எடுத்துக்கிறாங்க...!

டிவி சீரியல்ல, சினிமாவல, இதுமாதிரி காட்சிகள், கலாயிக்கிற சீன்கள் வந்தா மட்டும் கை தட்டி ரசிச்சு, சிரிச்சு, மகிழ்ந்து, குதிக்கிறானுங்க. நாம எப்பவோ ஒரு ஜாலிக்கு கலாய்ச்சா கடுப்படிக்கிறாங்க... கிடக்கிறானுங்க கம்மனாட்டிங்க என்று ஒதுக்கித் தள்ளிட்டு வழக்கம் போல ஆடிப்பாடி எல்லாப் பெண்களையும் கலாய்ச்சிக்கிட்டு இருந்தான். இப்படியே பல மாதங்கள் ஓடிவிட்டன. இவன் செய்வது பலருக்குத் தெரிந்தாலும், இவன் கிட்ட சொல்லி எந்த பிரயோஜனமும் இல்லை. இவன் திருந்த மாட்டான் என்று எல்லாருமே தண்ணி தெளித்து ஒதுக்கி வைத்து விட்டார்கள்.

கிரிக்கெட் ஆடி முடித்துவிட்டு பிரகாஷ் அன்று ரூமுக்கு லேட்டாகவே வந்தான். ரூமில் லைட் போடப்படாமல் ஒரே இருட்டாக இருந்தது. எல்லாரும் எங்கே போயிட்டானுக? ஒருத்தனையும் காணுமேன்னு சுவிட்சைப் போட்டான். வெளிச்சம் பளீரென்று ரூமுக்குள் பரவியது. ஒரு மூலையில் உள்ள ஒரு சேரில் இருட்டில் தலை கவிழ்ந்தவாறு பிரேம் சோகமாக அமர்ந்திருந்தான். கன்னத்தில் வழிந்த கண்ணீரை துடைத்தவாறு நிமிர்ந்தான்.

என்னடா ஆச்சு என்று மிகவும் பரிவோடு அக்கறையோடு கேட்டான் பிரகாஷ். கேட்டவுடன் பிரேமின் துக்கம் அதிகரித்து வாய்விட்டு கதறி அழுது விட்டான். 'பிரகாஷ், நீ எத்தனையோ முறை என்னைக் கண்டிச்சு இருக்கே. பொண்ணுங்களை கலாட்டா பண்ணாதே என்று... அப்போதெல்லாம் நான் கேட்கலை... எதை நீ விதைக்கிறாயோ அதையே ஒரு நாள் நீயும் அறுப்பாய் என்றும் சொன்னே. என் மரமண்டையில் அப்போ அது ஏறலை. இப்போ

ஃபீல் பண்ணேன்டா..’’ என்று சொல்லியவாறே தன் முகத்தை மூடிக் கொண்டு விம்மி விம்மி அழுதான்.

அவனைப் பார்க்க மிகவும் பரிதாபமாகவும், பாவமாகவும் இருந்தது. ‘பிரேம்... என்ன நடந்தது? மனசுவிட்டு சொல்லுடா... சொன்னா உன்னோட மனப் பாரம் கொஞ்சம் குறையும்டா... என்ன ஆச்சு சொல்லுடா..’’ என்று ஆறுதலாக சொன்னான். வேற யார் கிட்டேயும் இதை சொல்ல மாட்டியே, என்னைப் பார்த்தா எனக்கே வெறுப்பா இருக்குடா’ என்று சொல்லியவாறு நடந்ததை கூறினான்.

‘பொண்ணுங்களைக் கலாட்டா பண்ணுகிற என்னோட வழக்கத்தின்படியே எனக்கு முன்னாடி நடந்து போயிக்கிட்டிருந்த நாலைஞ்சு பொண்ணுங்க பின்னாடி போயி அவங்க நடை, உடை, பின் அழகு, முன் அழகு எல்லாவற்றையும் பற்றி ஒரு பாட்டுப்பாடிக் கிட்டே போனேன். அதில் ஒரு பொண்ணு சுடிதார் போட்டுக்கிட்டு சிக்குன்னு இருந்தா. அவ நடந்து போகும்போது அவளோட பின் அழகு என்னை ஈர்த்தது. அந்த பெண்ணை அதை வச்சே ஆபாசமா வர்ணிச்சு ஒரு பாட்டுப்பாடி நக்கல் அடிச்சுக் கிண்டல் பண்ணினேன்.

இது பாவைவனத்தில் பெய்த மழையைப் போல் யாருக்கும் பிரயோஜனமில்லாமல் போகுதே.. என் பாவைவன ரோஜாவே... உன்னை அள்ளி எடுத்து அணைக்கவா...? சொர்க்கம் உனக்குக் காட்டவா? ஒரு தடவை நீ திரும்பி பார்க்கப்பிடாதா? என் வண்ண மலர் சிட்டே? என்னை வாட்டி வதைக்கும் சிங்கார வடிவே! என்று பாடினேன். அவள் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தாள். நான் அப்படியே ஆடிப் போய்விட்டேன். அவ வேற யாரும் இல்லை. என்னோட கூடப் பிறந்த என் தங்கச்சிடா. அவளோட ஃபிரெண்ட்டோட சுடிதாரை போட்டுக்கிட்டு இருந்ததாலே என்னால அவளை அடையாளம் காணமுடியலை. அவ என்னை திரும்பிப் பார்த்து அப்படியே ஷாக் ஆயிட்டா.

இவ்வளவு அசிங்கமா, அநாகரீகமா பாட்டுப்பாடி கலாட்டா பண்ணின காவாலிப்பய தன்னோட சொந்த அண்ணன்தான்னு தெரிஞ்சவுடனே அவளை ஆயிரம் தேள் ஒரே சமயத்தில் கொட்டின மாதிரி அப்படியே துடியா துடிச்சுட்டா... நான் அவ பக்கத்தில் ஓடிப் போய் சாரி கேக்கிறதுக்குள்ளே அவ என்னை தவிர்க்கிறதுக்காக வேகமா ரோட்டை கிராஸ் பண்ணினா... கிராஸ் பண்ணுகிற

வேகத்தில் எதிரில் வந்த லாரியை அவ பாக்கலை. சடன்னா அவ கிராஸ் பண்ணினதுனால் லாரி டிரைவராலும் லாரியை பிரேக் போட முடியலை.

என் கண் எதிரிலேயே என் அருமைத் தங்கையின் மீது அந்த லாரியின் முன் சக்கரம் ஏறி பின் சக்கரமும் ஏறி அவள் அந்த ஸ்பாட்டிலேயே துடியாய் துடித்து செத்துட்டாள். அவள் முகம் தெரியாத அளவுக்கு அகோரமான ஆக்ஸிடெண்ட். கண்ணை மூடி கண் திறக்கும் நேரத்தில் எல்லாமே நடந்து முடிஞ்சிருச்சுடா. போச்சு என் அக்கிரமத்தினால், என் வாலிபத் திமிறினால் அளவு கடந்த என் அநாகரீக நடத்தையினால், எனக்கிருந்த ஆபாச எண்ணங்களினால், என் அருமைத் தங்கையையே நான் இழந்து விட்டேன். அவள் என்னை திரும்பிப் பார்த்த பார்வையில நான் எவ்வளவு கேவலமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று அந்த வெறுப்பு, கோபம், ஏமாற்றம், திகைப்பு, எல்லாமும் என் கண் முன்னே அப்படியே நிற்கிறதுடா. திரும்பத் திரும்ப என் கண்களின் முன்பாக அக்காட்சி வருகிறது. ஒவ்வொரு நிமிடமும் நான் செத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

நான் எவ்வளவு கேவலமாக, இழிவாக, கீழ்த்தரமாக, அநாகரீகமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை நினைக்கும்போது எல்லாம் அந்த எண்ணம் என்னை வாட்டி வதைக்கிறது. என்னைப் போல் பெண்களை கிண்டல் செய்பவர்கள் அவள் ஒரு அண்ணனுக்கு தங்கை, ஒருவருக்கு மனைவி, ஒரு பிள்ளைக்குத் தாய் என்பதை நாம் மறந்து விடுகிறோம். யாரும் பார்க்கவில்லை என நினைக்கிறோம். நம்மை எல்லாம் படைத்த அந்த சர்வேஸ்வரன் இயேசு கிறிஸ்து நாம் செய்வதை எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறாரே. அவரின் நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக நாம் நிற்க வேண்டி வருமே. அப்போது அனைத்திற்கும் நாம் பதில் சொல்லியாகணுமே. நம் எதிர்காலம், நித்ய ஜீவன் எல்லாமுமே நமது வாலிப வயதின் நடக்கைகளில் தான் இருக்கின்றது என்று இப்போது உணர்கிறேன்.

நேற்று சர்ச்சில் பாஸ்டர் கொடுத்த செய்தியே இதுதான். வாலிபத்தில் தறிகெட்டு, நெறிகெட்டு, வழி தப்பி வாழாதீர்கள். ஒரே ஒரு தடவை நீங்கள் ஆபாசப் படங்களைப் பார்த்தாலும், அல்லது அப்படிப்பட்ட புத்தகங்களை படித்தாலும், அப்படிப்பட்ட

செயலில் நீங்கள் ஈடுபட்டாலும், அது உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் கண் முன்னால் வரும். உங்கள் நெஞ்சை விட்டு அது அகலவே அகலாது. வேண்டாம் இந்த விஷப் பரீட்சை. இயேசு கிறிஸ்து காட்டும் உன்னதப் பாதையில் ஒரு பரிசுத்த ஜீவியத்துக்கு உங்களை ஒப்புக் கொடுங்கள். அவர் உங்களை நேர்மையான பாதையில் வழி நடத்துவார்' என்றார். தேவனுடைய திருச்சபையும், அவர் மனுக் குலத்திற்கு அருளிய சத்திய வேதமான பைபிளும் உங்களை பண்படுத்தும். பரிசுத்தப்படுத்தும். உங்கள் வாழ்க்கையை ஆண்டவருக்கென்று ஒப்புக் கொடுங்கள் என்பதுதான் செய்தியே.

வேறு எங்காவது நீங்க நடக்க வேண்டிய வழிகளை சொல்லுறாங்களா? செல்லக் கூடிய ஒரு இடம் சர்ச்சுதான். இது மதமாற்றத்துக்கல்ல. மனமாற்றத்துக்கு. உங்கள் வாழ்க்கை மாற்றத்துக்கு! என் அன்பு தம்பி, தங்கைகளே, யோசிப்பீர்களா?

இது உனைவருக்கும் பாடமாக இருக்கட்டும்

ஜார்ஜ் ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவ குடும்பத்தில் பிறந்தவன். அவன் தந்தை இவனுடைய இளம் வயதிலேயே இறந்து விட்டார். அவனுடைய தாய் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அவனை வளர்த்து ஆளாக்கினார்கள். சொந்த பந்தம், உறவினர்கள் என பலர் உண்டு. யாரும் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவில்லை. தாய் படும் கஷ்டத்தைப் பார்த்து மிகவும் அக்கறையோடு படித்தான். +2 முடித்தான். உள்ளூரில் காலேஜ் இல்லை. +2 மாத்திரம் படித்தவர்களுக்கு எங்கே ஒரு நல்ல வேலை கிடைக்கிறது? ஏதாவது ஒரு டிகிரி வாங்கினால் தான் மதிப்பு. அவள் தாய் பொத்தி பொத்தி பாதுகாத்து வந்த ஒரு சில நகைகளையும் அவன் அப்பா என்றோ வாங்கிப் போட்டிருந்த 10 சென்ட் நிலத்தையும் விற்று திருச்சியில் காலேஜில் சேர்த்தான். எல்லாம் புதிய முகங்கள். ராக்கிங் என்கிற பெயரில் சில சீனியர்கள் செய்யும் கொடுமையையும், அக்கிரமத்தையும் பார்த்து அப்படியே ஆடிப் போய் விட்டான். ஜார்ஜை வெறும் ஜட்டியோடு கிரவுண்டை ஒரு ரவுண்டு வர வேண்டும் என்று ஒரு கும்பலின்

வற்புறுத்தலினால் வேறு வழி இன்றி ஓடி வந்தான். நல்ல வேளை அதோடு விட்டார்கள். மற்ற சிலருக்கு நடந்த கொடுமைகளை பார்க்கவே சகிக்கலை. ஏன் இந்த மாதிரி ஒரு வக்கிரபுத்தி? எங்கிருந்து வந்தது இந்த கேடு கெட்ட கலாச்சாரம்?

இவனுடைய மூலம் மேட்ஸ் அனைவருமே ஊர் சுற்றுவார்கள். 24 மணி நேரமும் ஒரே அரட்டைதான். அதுவும் பெண்களைப் பற்றியும், சினிமாவைப் பற்றியும்தான் பேச்சே. வேற டாப்பிக்கே கிடையாது. ஹாஸ்டலில் சேர்ந்த மறு வாரம், ஏதோ ஒரு ஃபெஸ்டிவல். அதற்காக காலேஜ் லீவு. பசங்களுக்கு ஒரே குஷி. ஆட்டம் பாட்டம்தான். 'மச்சி, நாளைக்கு சினிமாவுக்குப் போகலாண்டா. டேய் சூப்பர் ஃபிலிமாண்டா. செம ரிச்சாம் படம். பலான பலான படம்!'

ராஜ் பார்த்திட்டு வந்து சொன்னான். யார் யார் வர்றீங்க? டேய் ஜார்ஜ், நீயும் வாடா மச்சான். அது மாதிரி படமே நீ உன் லைஃபில் பார்த்திருக்க மாட்டே. வாடா லைஃபை என்ஜாய் பண்ணா மச்சி. அங்கங்க சின்ன சின்ன பிட்டு இல்லையாம். ஃபுல் லெங்க்த்தும் அது தானாம். என்ன வர்றியா? ஜார்ஜ் இதுபோன்ற படங்களை குறித்து கேள்விப்பட்டு இருக்கான். ஆனா எதுவும் பார்த்ததில்லை. கூட்டமா போறாங்க. நம்மளையும் கூப்பிடுறாங்க. ஒரு பக்கம் பயம். நெஞ்சு படபடன்னு கிடந்து தவிக்குது. அரைகுறை மனசு. 'ஏய் வாடா, சும்மா சீன் காட்டாதேன்னு' ஒரு போடு போட்ட வுடனேயே வேற வழி இல்லாம அவங்க கூட கிளம்பிட்டான்.

ஊர்க்காரர்கள், சொந்த பந்தம், நமக்கு தெரிஞ்சவங்க இங்கே யாரும் இல்லையே எல்லாருக்கும் டிக்கட் வாங்க இவன் பையிலேயே கையை வச்சுட்டாங்க. ஆனா படம் செம கிக்கு. ஐயோ! ஒவ்வொரு சீனும் அப்படியே மனசல பதிஞ்சிடுச்சு. அத்தனை பேருமே வாயைத் திறந்துக்கிட்டு 'ஹே'ன்னு பார்த்துக்கிட்டு இருந்தாங்க. படம் பாத்திட்டு வந்திட்டாலும், அந்த எஃபெக்டு, காட்சிகள் மனசை விட்டு அகலவே இல்லை. திரும்பத் திரும்ப அதே நினைப்பு. அதன் பாதிப்பு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. சே..

இந்த மாதிரி விஷயங்களுக்குத்தான் என்ன ஒரு அட்ராக்ஷன். யாருக்கும் தெரியாம மறு நாளும் தனியா போயி அந்தப் படத்தை

பார்த்துட்டு வந்தான். பாபத்திற்கும், வாலிப இச்சைகளுக்கும் அந்த படத்தின் தாக்கம் தூண்டி விட, தன் சரீரத்தையும், வாழ்க்கையையும் பாழாக்கிக் கொள்ள ஆரம்பித்தான். எப்ப பார்த்தாலும் பாவத்தின் நினைவுகள் தான். எவ்வளவு பாவம் செய்தாலும் திருப்தி இல்லை. அதுக்குப் பிறகு அவன் பார்க்காத ஆபாச படங்கள், படிக்காத ஆபாசப் புத்தகங்கள் என்று எதுவுமே இல்லை. தேடித் தேடி போயி பார்த்தான். படிச்சான். அதே நினைவுகள் தான் எப்போதும். அவனுக்கு வேற எந்த நினைவுகளுமே வாரதில்லை. ஒரு பைத்தியம் போல ஆகிவிட்டான்.

எல்லாம் அந்த ஆபாச படத்தால் வந்த வினை. முதலில் நாம அதை பார்த்து இருக்கக் கூடாது. அப்பா, பாவத்திற்குத்தான் எவ்வளவு வல்லமை, கவர்ச்சி. மனுஷன் அதிலேர்ந்து மீளவே முடியாத அளவுக்கு ஒரு புதை குழியிலே மாட்டிக்கிட்ட மாதிரி அது. அதுனாலதான் பைபிள் சொல்லுதோ 'பிசாசுக்கு இடம் கொடாதிருங்கள்' என்று. கொஞ்சுண்டு இடம் கொடுத்திட்டாலும், அது நம்மளை உண்டு இல்லைன்னு ஆக்கிடும்கிறது எவ்வளவு பெரிய உண்மை.

இந்த போதைப் பொருட்களும் அப்படித்தான். ஒரே ஒரு தடவை அது எப்படித்தான் இருக்குதுன்னு பார்ப்போமேன்னு அதை டேஸ்ட் பண்ணிப் பார்த்திட்டோம். அவ்வளவுதான், நாம தொலைஞ்சோம். அதிலேர்ந்து விடுதலை அப்புறம் கிடையவே கிடையாது. அதே மாதிரிதான் இந்த பாலியல் உணர்ச்சிகளும். அதுக்கு கொஞ்சம் இடம் கொடுத்திட்டாலும் நம்மளை பாடாய் படுத்தி எடுத்திடுது. எத்தனை வயசானாலும், சாவுக் குழியிலே போற வரைக்கும் அது நம்மோட நினைவுகளை விட்டு அகலவே அகலாது என்று ஒரு தடவை சர்ச்சல பாஸ்டர் சொன்னது எவ்வளவு பெரிய உண்மை அது.

தப்பு பண்ணிட்டோம். பாவம் செஞ்சுட்டோம். சே.. ஒரு கிறிஸ்தவனாக இருந்துக்கிட்டு, பைபிளை படிச்சுக்கிட்டு, சர்ச்சுக்குப் போயிக்கிட்டு இப்படி ஒரு பாவம் பண்ணியிருக்கேனே! என்ன ஒரு ஈனப் பிறவிடா நாம. நம்ம அம்மா எவ்வளவு கஷ்டப்படுறாங்க. நம் மேலே முழு நம்பிக்கை வச்சிருக்காங்க. நாம நல்லா

படிச்சு, ஒரு நல்ல வேலைக்குப் போயி, பெரியவனாகி, அவங்க பெருமைப்படும்படியா நாம இருக்கணும்னு அவங்க நினைப்பு. அதை எல்லாம் சிதைச்சுட்டேனே.

பாவி நான். சே நான் ஒரு மனுஷனே இல்லை. மிருகம். நமக்கும் மிருகத்துக்கும் இப்போ என்ன வித்தியாசம் இருக்கு? ஆண்டவர் நமக்கு ஆறு அறிவை கொடுத்திருக்கிறாரே எதுக்கு? நல்லது கெட்டதை பகுத்து அறியிறதுக்குத்தானே? அதுனாலதான் நம்ம ஆண்டவர் ஆதாம் கிட்டே சொன்னாரோ ‘நன்மை தீமை அறியத்தக்க அந்த மரத்தின் கனியை மாத்திரம் புசிக்க வேண்டாம்’ என்று. கெட்டதை ஒரு தடவை ருசுச்சுப் பார்த்துட்டா, பிறகு அது நம்மளை விடாது. அதைத் தெரிஞ்சுக்காம இருக்கிறதே பெட்டர்.

நாம முதல்ல ஒரே ஒரு தடவை அந்த ஆபாச படத்தைப் பார்த்தது நம்ம கேரக்டரையே, நம்மோட சிந்தனைகளையே, நம்மோட வாழ்க்கை, இலட்சியம், உணர்வுகளையே மாத்திடுச்சே. சே! இப்போது நொந்து கொள்கிறான். பிரித்துக் கூட பார்க்காமல் இருந்த அம்மாவின் லெட்டர் கண்ணில் படுகிறது. எடுத்துப் படிக்கிறான். ‘அய்யா, ராஜா, செல்லம், நீ நல்லா படிக்கணும். பெரியவனாக வரணும். தினமும் பைபிளை படி. ஜெபம் பண்ணு. உன்னை பாக்கணும் போல இருக்கு. படிப்புல ரொம்ப பிசியா இருப்பே போல இருக்கு. நான் உன் நினைப்பாவே இருக்கேன். வர வர எனக்கு உடம்புக்கு முடியலை. ஒரு தடவை வந்து பார்த்துட்டு போனின்னா நல்லா இருக்கும். நீ என் கண்ணுக்குள்ளேயே இருக்கிற ராஜா! இப்படிக்கு உன் அம்மா’.

இது மாதிரி நெறைய கடிதங்கள். படிக்க படிக்க நெஞ்சு அழுதது. இன்னும் பல லெட்டர்கள் பிரிக்காம இருக்கே. அதில் மாமா எழுதியதை பிரித்துப் படித்தான். ‘ஜார்ஜ், நீ காலேஜில் சேர்ந்த நாள் முதல் நீ ஒரு தடவை கூட அம்மாவை வந்து பார்க்கலைன்னு உங்க அம்மாவுக்கு ரொம்ப வருத்தம். 24 மணி நேரமும் அவர்களுக்கு உன்னோட நினைப்புத்தான். ஒரு தடவை வந்து பார்த்திட்டு போகப்பிடாதா? இல்லைன்னா ஒரு கடுதாசியாவது எழுதிப் போடப்பிடாதா? என்ன பிள்ளைங்கப்பா நீங்கள்லாம். உடம்புக்கு ரொம்ப முடியாம ஆஸ்பத்திரியலே சேர்த்திருக்கு.

வந்து பார்த்திட்டுப் போன்னு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதுக்கும் உன்கிட்டே இருந்து பதில் இல்லை. உங்க அம்மா கடைசியில் உன் பெயரைச் சொல்லிக்கிட்டே உயிரை விட்டுட்டா, அதையும் எழுதினேன். நீ வருவேன்னு பார்த்தேன். வரலை. கடைசியில் உன்னை பெத்து வளர்த்து ஆளாக்கிய உன்னோட தாயின் முகத்தைக் கூட கடைசியில் பார்க்க முடியாத ஒரு பாவியா ஆகிட்டே நீ. நல்லாயிரு. அவ்வளவுதான் நான் சொல்லுவேன்' என்று முடித்திருந்தார் மாமா.

ஒங்கி சம்மட்டியால தலையில் யாரோ அடிச்ச மாதிரி இருந்தது. ஒரே ஒரு தடவை நான் ஆரம்பத்தில் செய்த அந்த பாவத்தினால, என் வாழ்க்கையே போச்சு. வாழ்க்கையில் வேற எதிலேயுமே ஒரு அக்கறை, ஆர்வம் இல்லாத அளவுக்கு நான் செய்த அந்த பாவம் என்னை மழுங்கடித்து விட்டதே. இப்போ எனக்கு இருந்த ஒரே ஒரு உறவையும் இழந்து தவிக்கிறேனே என்று ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்து அழுது கொண்டிருக்கிறான் ஜார்ஜ்! ஜார்ஜின் வாழ்க்கை நம் அனைவருக்கும் ஒரு பாடமாக இருக்கட்டும்.

பச்சாக்கு இடம் தொடர்திகள்

மணி படித்துக் கொண்டு இருந்தான். அந்த ரூமில் ஒருவன் லேப் டாப்பில் எதையோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஒருவன் காதில் ஒன்றை மாட்டிக் கொண்டு சினிமா பாடல்களை கேட்டுக் கொண்டு இருந்தான். ஒருவன் அப்போதான் குளிச்சிட்டு வந்தான். இன்னும் இரண்டு பேர் அரசியலைப் பற்றி காரசாரமாக விவாதித்துக் கொண்டு இருந்தனர். மணியின் காதுகளில் எதுவுமே விழவில்லை. அவன் பாட்டுக்கு ரொம்ப சீரியசாக படித்துக் கொண்டு இருந்தான். அப்போ குளித்து முடித்துவிட்டு வந்த ராகேஷ் 'ஏய் மணி, போதுண்டா... புகை அப்படி இறுக்கிப் பிடிச்சிக்கிட்டு 24 மணி நேரமும் நீ படிச்சுக்கிட்டு இருந்தீன்னா, அந்த புகைக்கு வலிக்கப் போகுதுடா. அதுக்கு கொஞ்சம் ரெஸ்ட்தான் கொடேன். அதுக்கு வாயிருந்தா அது கதறி அழுண்டா' என்று கலாய்ச்சான்.

மணி இந்த கிண்டல் எதையும் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவே இல்லை. அவன் உண்டு, அவன் படிப்பு உண்டு என்று படித்துக் கொண்டு இருந்தான். ராஜேஷ் ரூமில் இருந்த மற்ற மூவரிடமும் சொன்னான். ‘டேய் நான் ரெடி. சினிமாவுக்கு வர்றவங்க கிளம்புங்க. நேரம் ஆச்சு. நம்ம சூப்பர் ஸ்டார் படம். பிறகு டிக்கெட் கிடைக்காது. மணி சினிமாவுக்கு வர்றியா? ஏய் வாடா. நீ படிச்சு ஸ்டேட் பர்ஸ்ட்டா வந்து, ஐஏஎஸ் எழுதி பாஸ் பண்ணி அப்படியே கலெக்டர் ஆகப் போறேன்னு எனக்கு தெரியும். நீ கலெக்டர் ஆனாப் பிறகு உன்னை சினிமாவுக்கு கூப்பிட முடியாது. அதுனாலதான் இப்பவே கூப்பிடுறேன் வாடா’ என்றான். ‘இல்லப்பா... என்னால வர முடியாது. இன்னும் நான் கவர் பண்ண வேண்டிய போர்ஷன் எவ்வளவோ இருக்கு’ என்றான். ‘டேய், இவன் வேலைக்கு ஆக மாட்டான். விட்டுடுவோம்டா. நாம போவோம். அவன் கலெக்டர் ஆவுற கனவுல இருக்கான்’ என்று சொல்லியவாறே எல்லோரும் கிளம்பினர். ஒரு சினிமா டிக்கெட் 25 ரூபாய்க்கு மேலே ஆகும். அது இருந்தா நம்ம குடும்பத்தில எல்லாரும் ஒரு வேளை நல்லா காய்கறி சாப்பிடுவாங்களே’ என்று நினைத்தான். நல்ல வேளை ஆளை விட்டாங்க என்று மணியும் படிக்க வேண்டிய புத்தகத்தில் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தினான்.

மறு நாள் அம்மாவிடமிருந்து லெட்டர் வந்தது. பிரித்துப் பார்த்தான். ‘மணி, எப்படிப்பா இருக்கே? உன்னுடைய எல்லா பரீட்சைகளிலேயும் நீ நல்ல மார்க்கு எடுத்து பாஸ் பண்ணினும் என்று வீட்ல எல்லோரும் நம் ஆண்டவராகிய இயேசு கிட்டே கண்ணீரோட ஹெபிச்சுக்கிட்டு இருக்கோம். நீயும் நல்லா ஹெபிச்சிட்டு போயி எழுது. கர்த்தர் உன் கூடவே இருப்பார். பரீட்சைகள் முடிந்தவுடன் சீக்கிரம் கிளம்பி வா. உன்னைப் பார்க்க எல்லோரும் ஆவலோட காத்திருக்கிறோம். இப்படிக்கு உன் நினைவாகவே இருக்கும் உன் அம்மா’ என்கிற வரிகளைப் படிக்கும்போது மணியின் கண்கள் ஈரமாகி விட்டன. அம்மா, தங்கைகளின் பாசத்தை நினைத்து உருகிப் போனான்.

எல்லா பரீட்சையும் முடிந்தது, எல்லாவற்றையும் ரொம்ப நல்லாவே எழுதியிருந்தான். நல்ல மார்க் கண்டிப்பாக கிடைக்கும்

என நம்பினான். மறு நாள் எல்லாரும் அவங்க அவங்க வீட்டுக்கு, ஊருக்கு கிளம்பினும். மணிக்கும் காலையில்தான் பஸ். ராகேஷ், லட்சுமண், கருணாகரன் மூணு பேரும் 'டேய் மணி, வாடா, ஜாலியா ஒரு ரவுண்டு அடிச்சுட்டு வரலாம். ஒரு வழியா பரீட்சை எல்லாம் முடிஞ்சிடுச்சு. இன்னிக்கு ஒரு நாளாவது எங்களோட வாயேன். நாங்க உன்னை அப்படியே கடிச்சு தின்றிட மாட்டோம். வாடா என்று கட்டாயப்படுத்தினார்கள். சரி பரிச்சைகளும்தான் முடிஞ்சு போச்சே என்று மணியும் அவர்களோட கிளம்பி போனான். அந்த மூன்று பேரும் ஏற்கனவே பிளான் பண்ணித்தான் மணியை அந்த இடத்திற்கு கூப்பிட்டுப் போனாங்க.

அவங்க கூட்டிட்டுப் போன இடம் அவ்வளவு நல்ல இடம் இல்லைன்னு அங்கே போன உடனேயே, அதைப் பார்த்த உடனேயே தெரிஞ்சுடுச்சு. அது ஒரு விபச்சார விடுதி. ச்சி என்று கூறியவாறு வெளியே போக முயன்றான் மணி. ஆனா அவங்க மூணு பேரும் விடலை. கம்பல் பண்ணினாங்க. கேலி பண்ணினார்கள். நீ ஒரு ஆம்பளைதானே! இல்லை அதுவா? என்று நக்கலடிச்சு உள்ளே ஒரு ரூமுக்குள்ளே தள்ளி விட்டார்கள். கடைசியாய் அந்த பயங்கரமான பாவச் சேற்றில் விழுந்து விட்டான். ஹாஸ்டல் ரூமுக்கு வந்து மணி தன்னைத்தானே நொந்து கொண்டான். சே.. இவனுங்களோட வெளியே போயிருக்கவே கூடாது என்று தன்னையே கடிந்து கொண்டான். மறுநாள் வீட்டிற்கு செல்லும் போது மனதில் அமைதியே இல்லை.

தப்பு, பாவம் செஞ்சுட்டோம்கிற உறுத்தல் உள்ளத்தில், அந்த குற்ற உணர்வில் வீட்டில் எல்லோரோடும் சகஜமாக பேசிப் பழக கூட முடியவில்லை. கொஞ்ச நாள் செய்த அந்த பாவம் அவனை உள்ளத்தில் குத்திக் கொண்டே இருந்தது. நாள்பட நாள்பட அவன் செய்த பாவத்தை மறந்தே போனான். ரிசல்ட் வந்தது. பாஸ்ட் கிளாசில் பாஸ் பண்ணியிருந்தான். உடனடியாக ஒரு எம்என்சி கம்பெனியில் ஒரு நல்ல வேலையும் கிடைச்சது. கை நிறைய சம்பளம். வீட்டில் எல்லாருக்கும் பயங்கர சந்தோஷம். வீட்டில் குடும்ப ஜெபத்தில் எல்லாரும் ஆண்டவருக்கு நன்றி கூறி ஜெபித்தனர்.

குடும்பத்துடன் சென்னையில் ஒரு வாடகை வீட்டில் குடியேறினான். பெரிய தங்கைக்கு ஒரு நல்ல இடத்தில் ஒரு நல்ல சம்பந்தம் கிடைத்தது. திருமணமும் நிச்சயமாகியது. மற்ற தங்கைகளை காலேஜில் சேர்த்தான். தங்கைகள் திருமணத்தை தட்டலாக நடத்த எல்லா ஏற்பாடுகளையும் ஓடி ஓடி செய்துகொண்டு இருந்தான். அவன் அம்மா, தங்கைகளுக்கு சொல்லி முடியாத ஆனந்தம். கர்த்தர் நம் மீது கருணை காட்டி விட்டார் என்று. ஆனால் மணிக்கு முன்பு போல உடல் நிலை இல்லை. அடிக்கடி சோர்வு வந்தது. காய்ச்சலும், கண் எரிச்சலும் அடிக்கடி வந்தது. பசியில்லாமலும் போச்சு. மெடிக்கல் ஷாப்பில் ஏதோ சில மாத்திரைகளை வாங்கிப் போட்டுப் பார்த்தான். சரியாகவில்லை.

ஒரு பக்கம் திருமண வேலைகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. பத்திரிகை அடித்தல், அதை உறவினர்களுக்கு, நண்பர்களுக்கு தெரிந்தவர்களுக்கு நேரில் சென்று கொடுப்பது, சிலருக்கு போஸ்ட்டில், சிலருக்கு வெளியூர் சென்று கொடுப்பது என்று இவனே எல்லாவற்றிற்கும் ஓட வேண்டியிருந்தது. சமையலுக்கு ஆள் ஏற்பாடு செய்தல், திருமண மண்டபம் புக்கிங், துணிமணி எடுத்தல், நகை நட்டு வாங்குதல், பாத்திர பண்டம் வாங்குதல் என வேலை கழுத்துவரை இருந்தது. ஆபீஸிலும் வேலை அதிகம். அடிக்கடி ரொம்ப சோர்ந்து களைத்துப் போனான். நார்மலாக இப்படி களைப்படைய மாட்டான். ஆனால் இப்போது ஏனோ முடியலை. இதில் அடிக்கடி காய்ச்சல் வேறு. வீட்டில் சொன்னால் ரொம்ப கவலைப்படுவார்களே என்று வீட்டில் சொல்லாமலே ஓடிக் கொண்டிருந்தான். இன்னும் மூன்று நாளில் பெரிய தங்கச்சியோட கல்யாணம். இன்னும் அறைகுறையா பல வேலைகள் இருந்தன. ஒரு ஸ்டேஜ்ல ஒண்ணும் முடியாத நிலையில் டாக்டரிடம் சென்றான். அவர் இவனை சோதித்துப் பார்த்துவிட்டு, பல டெஸ்ட்களுக்கு எழுதிக் கொடுத்தார். டெஸ்ட் ரிசல்ட்டுடன் டாக்டரை போய் பார்த்தான். டாக்டர் ரொம்ப நேரம் டெஸ்ட் ரிசல்ட்டை மாறி மாறிப் பார்த்தார். அவர் முகம் மாறிப் போச்சு. மணி 'டாக்டர் என்ன ஆச்சு? ரிப்போர்ட்ல என்ன எழுதியிருக்கு? மறைக்காம சொல்லுங்க. எனக்கு என்ன பிராப்ளம்?' என்று கேட்டான்.

‘உனக்கு எய்ட்ஸ் நோய் இருக்கு. அதுவும் ரொம்ப அட்வான்ஸ் ஸ்டேஜ்ல இருக்கு. ஆமா இது உனக்கு எப்படி வந்துச்சு? நீ எப்பவாவது ஒரு வேசியிடம் போனாயா?’ என்று டாக்டர் கேட்டார். மணிக்கு பயங்கர ஷாக். நோ.. நோ.. டாக்டர் நல்லா பார்த்தீங்களா? என்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கும்போதே காலேஜில் கடைசி நாளில் தான் செய்த அந்த பாவம் நினைவுக்கு வந்தது. ‘ஆமா டாக்டர்.. ஒரே ஒரு தடவை நான் தெரியாம தப்பு பண்ணிட்டேன்’ என்றான். அதுதான் பா உன்னை தாக்கி இருக்கு. முன்னாடியே நீ வந்திருந்தாலும் இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு நீ உயிரோட இருந்து இருக்க முடியும். ஆனா இப்போ நீ அட்வான்ஸ்டு ஸ்டேஜ்லே வந்திருக்கே. ஒண்ணுமே முடியாதுப்பா சாரி... இன்னும் ஒரு நாளோ அல்லது சில நாட்களோதாம்பா உன் வாழ்க்கை” என்று டாக்டர் சொல்லிவிட்டார்.

ஐயோ நான் மோசம் போனேனே. என்னை நம்பி முழுக்குடும்பமும் இருக்கே. இப்போ தங்கையின் திருமணம் வேற இருக்கே. என்ன செய்யப் போறேன். ஒரே ஒரு நாள் செய்த பாவம், விரும்பிச் செய்தாலும், விரும்பாமல் செய்தாலும் அது பாவம் பாவம்தானே. அதுவும் சாதாரண பாவமா? காலம் கடந்த உணர்தல் இது. இட் இஸ் டூ லேட். அது அவன் வாழ்க்கையையே சிதைத்து விட்டதே என்று கலங்கி குழம்பியவாறே நடக்கும்போது எதிரில் வந்த லாரியை பார்க்கவில்லை. ஒரு நிமிடத்தில் எல்லாமே முடிந்துவிட்டது. அந்த ஸ்பாட்டிலேயே அவன் அவுட். ஆனே அடையாளம் தெரியாத அளவுக்கு லாரி அவன் மேலே ஏறி அப்படியே சின்னாபின்னமாகி விட்டான்.

அநாதைப் பிணமாக மார்க்சரியில் கொண்டு போய் போட்டார்கள். வெளியே சென்ற மகன் வருவான் என்று அந்த அன்னை காத்திருந்தாள். தங்கைகள் காத்திருந்தனர். ஆனால் மணி திரும்பி வரவே இல்லை. இரண்டு நாள் ஆகியும் வரவில்லை. தங்கையின் திருமணம் நின்று விட்டது. இன்று முழுக் குடும்பமும் நடுத்தெருவில். ஒரு நாள் செய்த பாவத்திற்கு தண்டனை அவனுக்கு மாத்திரமல்ல. அவனை நம்பி இருந்த அந்த முழுக் குடும்பமும் இன்று பாதிக்கப்பட்டு தவித்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

ஒருவரும் கெட்டுப் போவது தேவ சித்தம் அல்ல. ஆனால் 'சாத்தான் நம்மை அழிக்கவும், கொல்லவும், திருடவுமே வருகிறான்' என்று சத்திய வேதம் கூறுகிறது. சாத்தான் கொண்டு வரும் இச்சைகளுக்கும், வேசித்தன எண்ணங்களுக்கும் பாவ சிந்தனைகளுக்கும் நாம் ஒரு தடவை இடம் கொடுத்தாலும் போச்சு. நம் வாழ் நாள் எல்லாம் துக்கப்படும்படி செய்து விடுவான். கெட்ட நண்பர்கள், பழக்க வழக்கங்கள், டிவி, சினிமா, வாட்ஸ்அப், இன்ட்டர்நெட், ஃபேஸ்புக், சேட்டிங், ஆபாச புத்தகங்கள், போதை வஸ்துக்கள் மூலமாக உங்கள் வாழ்க்கையை நீங்கள் கெடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பு உங்களை பண்படுத்த, பக்குவப்படுத்த, பெலப்படுத்த, பாபத்தை எதிர்த்து நிற்க இயேசு கிறிஸ்துவை பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். அனுதினமும் பரிசுத்த வேதாகமத்தை வாசியுங்கள். 'பிசாசுக்கு இடம் கொடாதீர்கள்.'

அநாத் சநேகத்தால் உன்னை சநேகத்தார்

ஷங்கர் அந்த காலேஜில் புதிதாக சேர்ந்த மாணவன். கிளாஸ் ஆரம்பிக்க இன்னும் 20 நிமிடம் இருந்தது. கேண்டினுக்குப் போய் ஒரு காபி குடித்து விட்டு கிளாசுக்குப் போகலாமே என்று கேண்டினுக்குள் வந்து ஒரு காபியை வாங்கிக் கொண்டு ஒரு சேரில் அமர்ந்தான். சற்று தள்ளி ஒரே சிரிப்பு, கூச்சல், திரும்பிப் பார்த்தான். நாலைந்து பெண்கள் உட்கார்ந்து பெப்சி குடித்துக் கொண்டு அரட்டை அடித்துக் கொண்டு இருந்தனர். ஷங்கர் அவர்களை விட்டு பார்வையை திரும்பி காபியை குடித்துக் கொண்டு இருந்தான். அவன் அவர்களைத் திரும்பிப் பார்த்ததையும் எந்த அக்கறையும் காட்டாமல் சாதாரணமாக திரும்பிக் கொண்டதையும் பார்த்து அங்கிருந்த ஷீபாவுக்கு கடுப்பு.

'ஏய் யாருடி அவன்? புதுசா இருக்கான். நம்மளைப் பார்த்துட்டு கொஞ்சங்கூட கண்டுக்காம முகத்தை திரும்பிக்கிட்டான்' என்றாள். அதற்கு ஷாலினி 'ஆளு புதுசுதாண்டி. இதுக்கு முன்னாடி பார்த்ததில்லை. ஆளு பரவாயில்லை. ஒகே' என்றாள்.

‘சரி வா போயி அவனைக் கொஞ்சம் கலாட்டா பண்ணுவோம்’ என்றாள் ஷீலா. ‘நாமளா அவன்கிட்டே போகப்பிடாதுடி. அவனை நம்மகிட்ட வரவழைக்கணும். அதுலதான் இருக்கு நம்ம திறமை’ என்றாள் ஷாலினி.

அதற்குள் ஷீலா எழுந்து ஷங்கரிடம் வந்து ‘ஏய் மிஸ்டர்! இது நாங்க வழக்கமா உட்காருகிற இடம். ஏன் நீ இங்கே வந்து உட்கார்ந்து இருக்கே’ என்றாள். ஷங்கர் ‘ஓ சாரி’ என்று கூறியவாறே எழுந்து நாலு சேர் தள்ளி ஒரு சேரில் போய் அமர்ந்து கொண்டான். இது ஷீலாவுக்கு கொஞ்சம் அதிர்ச்சி. அவன் ஏதாவது மறுப்பு சொல்லுவான், அவன்கூட கொஞ்ச நேரம் பேசி கலாட்டா பண்ணலாம்னு பார்த்தா, பசக்குன்னு ஒரு வார்த்தை கூட பேசாம கம்முன்னு போயிட்டான். ஆளு அழுத்தமா? இல்லை அப்பாவியா? ஷீலாவுக்கு குழப்பம். அவனை இன்னும் கலாய்ச்ச வெறுப்பேற்ற முடிவு பண்ணி விட்டாள். தினமும் ஒரு தடவையாவது அவனை வழியில் பார்த்து ஏதாவது கமெண்ட், வலியப் போயி வம்பு இழுத்தல், இப்படி ஏதாவது தொடர்ந்து செய்து கொண்டு இருந்தாள். ஷங்கர் அதையெல்லாம் பெரிசா எடுத்துக்கிடவும் இல்லை. எந்த ரியாக்ஷனும் காட்டாம ஒதுங்கிப் போயிடுவான்.

அடுத்த நாள் காலேஜ் முழுக்க ஷங்கரின் போட்டோவுடன் வால்போஸ்டர் ஒட்டப்பட்டு இருந்தன. டென்னிஸ்ல ஸ்டேட் சேம்பியனாகி காலேஜுக்கு தங்கப் பதக்கம் வாங்கி இருக்கான். அதை பாராட்டும் விதமாக வால் போஸ்டர்கள். ஷீலா ஷங்கரின் போட்டோவைப் பார்த்து அப்படியே அசந்து போயிட்டா. ஐயோ நாம என்னமோ அவன் ஒரு சாதாரண அம்மாஞ்சின்னு நினைச்சோம். அப்பா! டென்னிஸ்ல ஸ்டேட் சேம்பியனா? வாவ்! அதான் நம்மளை கண்டுக்க மாட்டேங்கிறான். மத்த பசங்க நாம அவங்ககிட்டே ஒரு வார்த்தை பேசமாட்டோமான்னு ஏங்கித் தவிக்கிறாங்க. தவம் பண்ணாங்க. இவன் நம்மளை கண்டுக்கிறதே இல்லை. அதுக்கு இதுதான் காரணமா? உண்மையிலே ஆளு கில்லாடி தான்.

இப்போ ஷங்கர் அவளுக்கு ஒரு பெரிய ஹீரோவா தெரிஞ்சான். அவன் மேல ஒரு தனி மரியாதை, மதிப்பு எல்லாம் வந்திடுச்சு. அவன் கூட நெருங்கிப் பழக மாட்டோமா, அவனோட அன்பு நமக்கு கிடைக்காதா? என்று ஏங்க ஆரம்பித்தாள். எப்படியும்

அடிக்கடி அவன் முன்னாடிப் போயி நிற்பாள். ‘ஷங்கர், உங்களோட அந்த கம்ப்யூட்டர் நோட்சை கொஞ்சம் கொடுங்களேன். காப்பி பண்ணிட்டு தந்திடுறேன். நேத்து நான் கிளாஸுக்கு வரலை’ என்பாள். இப்படி ஏதாவது சாக்குப் போக்கு சொல்லி அவன் கிட்டே பேசும் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வாள். ஆனா ஷங்கர் அவளை கொஞ்சமும் கண்டுக்க மாட்டான்.

சொல்லப் போனா அவன் யாரையுமே கண்டுக்கலை. இப்போ காலேஜிலேயே ஷங்கர்தான் ஹீரோ. எல்லா பொண்ணுங்களுமே ஷங்கர் நம்ம கிட்டே ஒரு வார்த்தை பேச மாட்டானா? என்று ஏங்கினாள். ஆனா ஷங்கர் பொண்ணுங்க மேலே எந்த இன்ட்ரஸ்ட்டும் காட்டலை. அதுவே அவனுக்கு ஒரு பிளஸ் பாயிண்ட்டா மாறி, இன்னும் அதிகமா அவனை எல்லோரும் விரும்ப ஆரம்பிச்சாங்க. அவனுக்கு இந்த காதல், கீதல் எதுலேயும் கொஞ்சங்கூட நம்பிக்கையே இல்லை. அவனோட நினைப்பெல்லாம் நேஷனல் லெவல்ல சேம்பியன் ஆகணும்ங்கிறதுதான். அதுக்காக ரொம்ப சீரியசாக பிராக்டிஸ் செய்வான்.

ஷீலாவுக்கு ஷங்கர் ஒதுங்கிப் போகப் போக அவன் மேல் ஒரு வெறித்தனமா காதலே வந்திடுச்சு. அவளுக்கு படிப்பில் இன்ட்ரஸ்ட் போயிடுச்சு. அவ ஒரு பணக்கார பொண்ணு. அவளோட அப்பா ஒரு பெரிய கம்பெனி ஓனர். அண்ணன் ரெண்டு பேரு ஃபாரின்லே இருக்காங்க. அதுனால கை நிறைய பணம் இருந்தது. எதுக்கும் கவலை இல்லை. எப்படிடா இவனை நம்ம லைனுக்கு கொண்டு வர்றது என்று 24 மணி நேரமும் ஷீலாவுக்கு ஷங்கரின் நினைவு தான். படுத்தா, உட்கார்ந்தா, நடந்தா, தூங்கினா, எப்பப் பார்த்தாலும் அவன் நினைப்புத் தான். தன் இருதயத்தின் ஆசையை முதல்ல மறைமுகமாக சொன்னாள். பிறகு வெளிப்படையாக காட்டினாள். அவன் கண்டுக்கலை. பிறகு நேரடியாகவே அவங்கிட்டே மனம் திறந்து சொன்னாள். அப்பவும் அவன் சிரிச்சுக்கிட்டு பதில் சொல்லாமலே போயிட்டான். அவன் விலகிப் போக போக அவன் மேல் அவளுக்கு பைத்தியமே பிடிச்சிடுச்சு. எப்படியாவது அவனை வளைச்சப் போடணும்னு ஒரு திட்டம் போட்டா. அதை அவ ஃபிரண்ட்ஸ்கிட்டேயும் ஷோர் பண்ணினா. ‘ஏய் ஒரு சூப்பர் பிளன் இருக்குடி. அதுல அவன் கண்டிப்பா விழுந்துடுவான். ஹெல்ப் பண்ணுவீங்களா?’ என்றாள். ‘ஓகே என்னன்னு சொல்லு’ என்றனர்.

அந்த பிளான்படி ஷீலா தன் மேல் மண்ணெண்ணெயை ஊற்றிக் கொண்டு நிப்பா. ரெண்டு பேரு அலறி அடிச்சுக்கிட்டு ஒடிப் போயி விஷயத்தை ஷங்கர்கிட்டே சொல்லி அவனை எப்படியாவது இங்கே கூட்டிட்டு வரணும். அவன் என்னை கல்யாணம் பண்ணிக்கிடுறேன்னு சொன்னா சரி. இல்லே இங்கேயே இப்பவே தீக்குளிச்சு சாவேன்னு அவனை மிரட்டுவேன். அவன் நல்லவன். கண்டிப்பாக இதுக்கு ஒத்துக்கிடுவான் என்பது ஷீலாவின் திட்டம். அதன்படி தன் உடம்பு, டிரஸ் முழுக்க ஒரு டின் மண்ணெண்ணெயை ஊற்றிக் கொண்டாள். இரண்டு பேரு ஷங்கர் ஈழுக்கு ஒடினாங்க. ‘ஷீலா உடம்புல மண்ணெண்ணெயை ஊற்றிக்கிட்டு நிக்கிறா. நாங்க எவ்வளவு சொன்னாலும் கேட்க மாட்டேங்கிறா... நீ சொன்னா கேட்பா... உடனே வா பிளீஸ்’ என்று கதற ஷங்கரும் அவர்களோடு வந்தான்.

அதற்குள் ஷீலா அங்கே இருந்த ரெண்டு மூணு பேருக்கு முன்னாடி ‘ஏய் நான் இப்படித்தான் பண்ணப் போறேன். ஷங்கர் வருவான். நான் என் கையில இருக்கிற இந்த தீப்பெட்டியிலிருந்து ஒரு தீக்குச்சியை எடுத்து இப்படி உரசி அதை பத்தவச்சு எரிஞ்சுக்கிட்டு இருக்கும் போதே கேட்பேன். அவன் கண்டிப்பா ஒத்துப்பான். பாரேன்டி’ என்று சொல்லி ஒரு ரிகர்சல் மாதிரி ஒரு டிரையலுக்கு ஒரு தீக்குச்சியை உரசினா. உரசும் போது அது எரிஞ்சு அந்த குச்சி பாதியாய் உடைஞ்சது. ஷீலா கையை உதறினாள். இப்போ அந்த தீக்குச்சி அவ மேலே விழுந்தது. குப்பென்று தீ பிடித்துக் கொண்டது.

கண் இமைக்கும் நேரத்தில் அவளோட முழு டிரஸ், தலைமுடி, எல்லாம் எரிய ஆரம்பிச்சிடுச்சு. யாரும் பக்கத்தில போக முடியலை. ஷீலா கதறுகிறா, துடியா துடிக்கிறா, யாரோ வார்டனுக்கு, பிரின்ஸ்பாலுக்கு தகவல் சொல்லி அனுப்பினர். சிலர் ஃபயர் சர்வீசுக்கு போன் செய்தனர். ஆனால் அவர்கள் வருவதற்கு முன்பே ஷீலா வெந்து கரிக் கட்டையாகி விட்டாள். போலீஸ், ஆம்புலன்ஸ், ஃபயர் சர்வீஸ் எல்லாம் வந்தது. ஷீலாவின் கருகி வெந்து போன உடலை எடுத்துக் கொண்டு போனார்கள். ஷங்கரும் வந்தான். அவன் வருவதற்குள் ஷீலாவின் உயிர் பிரிந்து விட்டது. ஷீலாவின் ஆசை, காதலே, அவளை, அவள் வாழ்க்கையை எரித்து சாம்பலாக்கிவிட்டது.

எமது அன்பான தம்பி தங்கைகளே! வாலிப வயது ஒரு பொக்கிஷம் போன்றது. விலையேறப்பட்டது. அதை பத்திரமாக பாதுகாக்க வேண்டும். நீங்கள் சாதனை படைக்கப் பிறந்தவர்கள். இந்த வயதிலே நீங்கள் எடுக்கும் தீர்மானங்களே உங்கள் எதிர்கால வாழ்வை நிர்ணயிக்கும்.

உங்களைப் பெற்றவர்கள் உங்களை எதற்காக மேல் படிப்பிற்கு அனுப்பினார்கள்? நீங்கள் உங்கள் வாலிபக் கனவுகள், இச்சை, காதல், சிகரெட், மது, மாது, போதைப் பழக்கங்களுக்கு ஆளாகி உங்களையே நீங்கள் அழித்துக் கொண்டு உங்கள் தாய் தந்தையரின் கனவுகளை, எதிர்பார்ப்பு, நம்பிக்கையை சிதைத்து சின்னா பின்னப்படுத்துவதற்காகவா? வாலிப சிற்றின்ப இச்சைகளுக்கு, காதல் மோகங்களுக்கு விலகி ஓடுங்கள். தாயின் கருவில் உருவாவதற்கு முன்பே உங்களை முன் குறித்து, உங்களை நேசித்து, உருவாக்கி, கண்ணின் மணியைப் போல் காத்து, உங்களுக்காகவே உயிரையும் கொடுத்த இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு உங்கள் வாழ்க்கையை ஒப்புக் கொடுங்கள்.

அவர் உங்களை இந்த வாலிப இச்சைகளுக்கு, அசுத்தங்களுக்கு பாலியல் எண்ணங்களுக்கு உங்களை விலக்கிப் பாதுகாப்பார். உங்களை மேன்மைப்படுத்துவார். நீங்கள் நினைப்பதற்கும், சிந்திப்பதற்கும் அதிகமாகவே உங்கள் தேவைகளை எல்லாம் சந்திப்பார். இயேசுவின் அன்பு என்றும் மாறாதது. அது நிறைவானது. அது உங்களைப் பலப்படுத்தும். பக்குவப்படுத்தும். பரிசுத்தப்படுத்தும். பாதுகாக்கும். பரலோக பிரஜையாக மாற்றும். ‘அநாதி சிநேகித்தால் உன்னை சிநேகித்தேன். காருண்யத்தினால் உன்னை இழுத்துக் கொண்டேன்’ என இயேசுவின் இணையற்ற அன்பு உங்களை அழைக்கிறது (எரேமியா 31:1). ஒப்புக் கொடுப்பீர்களா என் அன்புத் தம்பி தங்கைகளே!

உங்கள் மேல் உண்மையான,
அன்பு கொண்ட உங்கள் அங்கிள்
எஸ்.தாயப்பன்

